

KURABİVE GEZEĞENİ

Neriman
Tonay

Yüksel Güleç

Zühtü
Yıldız

Murat
Karahanoğlu

Şehnaz
Yılmaz

Şuayip
Kurnaz

Hasan
Özgen

Derya
Çakar
Algün

İlknur
Abacı

Hakan
Dizgin

Nevzat
Bırcan

Muhammed
Kul

Asiye
Özcan

Ali Ulvi
Akeren

Sıla Yeter

YUSUF KEMALİTİN
Perin FEN LİSESİ Bergama

"BURASI KURABIYE GEZEGENİ DOSTUM VE BURADA İŞLER ÇOK FARKLI..."

YUSUF KEMALETTİN PERİN FEN LİSESİ

2021-2022 YILI MEZUNLARIMIZ

BERGAMA

YUSUF KEMALETTİN PERİN FEN LİSESİ

EĞİTİM, KÜLTÜR, SANAT VE EDEBİYAT DERGİSİ

YIL: 6 MAYIS 2023 SAYI:8

İMTİYAZ SAHİBİ

DÜRDANE ÖZÇELİK

YUSUF KEMALETTİN PERİN FEN LİSESİ

EĞİTİM YÖNETİCİSİ

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

HAKAN AYIRKAN

TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ÖĞRETMENİ

YAYIN KURULU

ELİF NAZ CANBABA

HAYRUNNİSA MEŞE

KEVSER BAŞYİĞİT

SILA YETER

SENA ÇİFTÇİ

ZEYNEP ECE AYDOĞAN

YAZI İNCELEME KURULU

ÜMMÜ EMİNOĞLU

FERDİ GÜZEL

TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ÖĞRETMENLERİ

GRAFİK&TASARIM

DAMLA NAS DEMİRTAŞ

HAYRUNNİSA MEŞE

DİZGİ&BASKI

HAKAN AYIRKAN

<https://kurabiyegezegeniypk.weebly.com/>

Bültenimiz, MEB 2140 Sayılı Tebliğler Dergisine,

İlköğretim ve Ortaöğretim Kurumları Sosyal Etkinlikler

1	KG KİMLİĞİ VE İÇİNDEKİLER	1
2	SUNUŞ	
3	KADER	
4	İNEK DOSTLAR-KISA YAZI	
5	YENİ DÜNYADA İNSAN HAKLARI YÖRESEL YEMEKLER	
6	OTOMATİK PORTAKAL-KARADELİĞE GİRERKEN DİKKAT EDİLMESİ GEREKENLER	
7	KÖPEK BALIKLARI NE YER	
8	KÖPEK BALIKLARI NE YER-KURU KAFA VE KEMİKLER CEMİYETİ	
9	KURU KAFA VE KEMİKLER CEMİYETİ	
10	KURU KAFA VE KEMİKLER CEMİYETİ	
11	BİRDE BİR OLMAK-ENİGMA	
12	HERKESLİK ALGISI	
13	FİLM ÖNERİLERİ	
14	FİLM ÖNERİLERİ-DESCARTES'A YANIT	
15	Şiir	
16	SEN NE YAŞAMIŞ OLABİLİRSİN KI	
17	KİTAP ÖNERİLERİ	
18	FOTOĞRAF & ETKİNLİKLERİMİZ	
19	FOTOĞRAF & ETKİNLİKLERİMİZ	
20	MANGA TANITIMI	
21	MBM	
22	STOA FELSEFESİ-Şiir	
23	TAKATO YAMAMOTO ÖLÜMÜN ÇİZERİ	
24	KAYIP İNSANLAR ÜLKESİ	
25	MANTIĞIN VE VEKTORLERİN KULLANIM ALANLARI	
26	ROBERT JAMES FİSCHER	
27	ROBERT JAMES FİSCHER	
28	2023'E MEKTUP	
29	2023'E MEKTUP	
30	ÖĞRETMENLERİMİZE SORDUK	
31	ALINTILAR	
32	12/A SINIFI VEDA	
33	12/B SINIFI VEDA	
34	12/C SINIFI VEDA	
35	2022 YKS GURUR TABLOMUZ	
36	2022 YKS GURUR TABLOMUZ	
37	2022 YKS GURUR TABLOMUZ	

SEVGİLİ KURABİYE GEZEĞENİ OKURLARI, sizlere Kurabiye Gezegeni'nin yeni sayısını sunmaktan mutluluk duyuyoruz. Sekizinci sayımızla karşınızdayız ve inanın bu geçirdiğimiz süreç ilginç ve güzeldi. Bizler kurabiye canavarları olarak bu yayın organına emek vermekten çok keyif aldık. Bu okulda geçirdiğimiz gençliğimizin goncası yılları bir şekilde kalıcılaştırmak çok hoş. İleride bu okuldan mezun olduğumuzda ve yuvamızı ziyaret ettiğimizde emeğimiz ve üretimimizin nostaljik parçalarının edebiyat zümresinde bizi beklediğini bilmek bizleri heyecanlandırıyor. Biz onu bazen zeki çocuklar olmanın getirdiği hafif rahatlıkla kızdırsak da Hakan Hocamız bizim bir tanemiz. Bizi ne kadar sevip fikirlerimize değer verdiğini ve birey olarak saydığını hissettirir. İyi ki var; unutulmaz, idealist, azıcık obsesif öğretmenimiz! Derslerde edebiyat zümre odasına çıkmamıza izin veren öğretmenlerimize, bazen bizi zorlasalar bile idaremise de bütün bunları mümkün kıldığı için minnettarız. Ayrıca başta kapak tasarımımızı yapan Sıla YETER arkadaşımıza ve emeği geçen herkese teşekkür ederiz. Umarız ki sizin bu içerikleri beğenmenizle verdiğimiz çabalar anlam kazanacaktır.

Muhakkak ki bu çalışmalar okulumuza nitelik kazandıran biz öğrencilerin emek, neşe ve umutları. Keyifle okumanızı dileriz. Ağızınıza layık bir kurabiye tarifiyle sunumuzu tatlandırırmak istedik. **Bir sonraki sayımızda görüşmek dileğiyle. İşte size yiyeceğiniz en iyi kurabiyenin tarifini veriyoruz.**

Malzemeler

- Erimiş halde yarım su bardağı tuzsuz tereyağı,
- ½ su bardağından biraz daha az beyaz şeker
- ½ su bardağı esmer şeker,
- 1+¼ un , -1 adet yumurta,
- 1 çay kaşığı kabartma tozu
- 1 çay kaşığı tuz,
- 200 gr çikolata (bitter & sütlü)

Yapılışı

- *Tereyağını eritip kısık ateşte usulca kavurun.
- *Tanecikler yavaş yavaş kahverengi olunca altını kapatıp soğumaya alın.
- *Beyaz şeker ve esmer şekeri kaba koyduktan sonra tereyağınızın içine birazcık soğuk su ekleyin.
- *Şekerlerin üstüne dökün.
- *Karışımın içine bir adet yumurta kırın.
- *Kabartma tozu ve unu eleyerek karışıma koyun.
- *Karıştırdıktan sonra çikolata tanelerini karıştırıp
- *10 dakika dinlendirin.
- *Fırınınız önceden 180c ısınmış olsun ancak tepsiniz dışarıda dursun.
- *8-10 dakika arasında pişecektir. Fırından hemen alıp 30 dakika dinlendirin.
- *Muhteşem kurabiyeleriniz hazır. Sevdiklerinizle içilen bir kahvenin yanında iyi gider :)

Resim

Sıla YETER

Bugün herkese minik bir hatırlatma ve gerçeklerden bahsetmek adına, son zamanların da gündemi olan depremden bahsedeceğim. Bu konunun çok kritik olduğunun farkındayım. Ama benim yapacağım eleştirinin de kimseye zarar vereceğini zannetmiyorum. Küçük bir bilgilendirme iyi olur sanırım. Öncelikle bu deprem dediğimiz olay doğal afettir. Facia, ceza, alamet, ders değildir. Evet depremin gerçekleşmesi kaderdir belki de lakin deprem sonucu kurtarılamayan hiçbir can kader değildir. Depremin mağdurları devlet, halk, hayvanlar, doğadır. Kısacası herkes ve her şeydir. Depremin sonuçlarını önlemek sadece kendimizi değil çevremizi doğamızı da korur. Peki deprem önlenbilir mi? Ya da depremin sonuçları değiştirilebilir mi?

Bildiğimiz üzere 6 Şubat'ta merkezi Kahramanmaraş olan ,Suriye'de de etkisini gösteren büyüklüğü 7.8 ve 7.5 olan iki deprem gerçekleşti. Aralarında 9 saat olan bu iki depremin ilki gece 4'te oldu. İnsanların en savunmasız olduğu saatlerden biri diyebiliriz. Olağanüstü hal ilan edildi, 4. seviye alarm ve 3. seviye acil durum ilan edildi, eğitime belli bir süre ara verildi, uzaktan eğitime geçildi ve daha neler neler...Deprem bölgesinde olan bir ülke olarak depreme ne kadar hazırlıklı olduğumuzu kanıtladık(!) binlerce insanın ve hayvanın ölmesine göz yumarak. Millet olarak bu işi de paraya çevirmeyi başardık. İnsanların duygularıyla oynayıp onları yok saymayı başardık. Anlayacağınız pek çok şeyi başardık ama sanki bir şeyi başaramadık: **öleni geri getirmeyi**. Hani nasıl olsa bu kadar ölüm bir kader ya alnımızda yazan bu ya biz ne yaparsak yapaalım zaten engel olamayacaktık bu kadar ölüme, değil mi? Bari kaybedilen bir şeyi geri getirmeye çalışalım. Tüm bunları ciddi ciddi yazmak bile kendimi şaklaban gibi hissetmeme sebep oldu. Alaycı bir şekilde bile bu cümleleri kurmak saçmayken gerçekten böyle düşünebilen insanlarımız var. Evet korkunç. Canımız, malımız işte bu kadar kıymetsiz. İzmir'de yaşanan depreme gayet mantıklı nedenler bulabilen bazı insanlar nedense aynı nedenleri edep sahibi diğer illerimize uygulayamayınca suçu sadece kadere yükleyebildi. Ben bu düşünüş biçimine nasıl bir ad koyacağımı bilemiyorum bu yüzden işin birazcık süreç ve sonuç kısmına geçmek istiyorum.

Deprem ülkesi olarak depremi önleyemeyeceğimiz bir gerçek. Bunu hepimiz biliyoruz. Gelişmiş bir ülke olarak önlenemeyen bu afetin süreç ve sonucunu değiştirebilmek ise bizim elimizde. Basit, temel bilgilerden bahsetmeye gerek yok. Malzemeden çalma, zemine dikkat etmeme, fay hattına bakmama, dere tepe incelememe, gerekli tetkikleri yapmama gibi sorunların zaten farkındayız. Deprem anında yapılması gerekenlerin ise okullarda ve toplu alanlarda eğitimi veriliyor. Farkındalıkla dolup taşan bir milletiz aslında.

Peki neden her seferinde aynı hatalara düşüp hiçbir ilerleme kaydedemiyoruz. Demek ki sadece halkın farkındalığı bir işe yaramıyor. Bizlerin bazı şeyleri yürürlüğe sokabilmesi için yönetme ve etkileme yetisine sahip güçlü bir kuruluş gerekiyor, bu kuruluş devlettir. Bizim gerek maaşımızla gerek canımızla bağımlı olduğumuz tek kuruluş. Hayır, tabii ki de tüm yük devlette değil. Ama elinde bazı şeyleri yapabileme gücü varken yapmamak tercihtir. Ve bu tercih ölümlere sebep oluyorsa burada bir tık bir sıkıntı vardır sanki. Dilimizde kasti öldürmelerin bir adı var aslında ama bu konuyu bu kadar da irdelemeye gerek yok.

Biraz daha az kötü olan bir durumdan bahsedelim: eğitim. Benim aklımda sadece sorular var. Evini, yurdunu, şehrini kaybetmiş insanlara yaşayacak yer bulmak zorundayız. Peki bu yaşanacak yer, yeterince ekonomik sıkıntı ile geçinmeye çalışıp ailelerinden uzakta kalan öğrencilerin kaldığı yurtlar mı olmalıydı? Aniden "Yaşadığınız yeri boşaltın." ne demek ya? Bir mağduriyeti başka bir mağduriyet yaratarak kapatamazsın. Ee güzel şeyler de olmadı mı? Oldu tabii. Millet olarak birliğimizi ve beraberliğimizi öyle güzel gösterdik ki en sonunda. Depremi fırsat görüp zamları yapıştıranlara inat birbirimizi öyle güzel kolladık ki...Yollanan kıyafetler mi dersin; yapılan yemekler mi dersin; çocuklarımızın, kardeşlerimizin çizdiği tatlı resimler mi dersin...Gerçekten göz yaşartıcı bir yardımseverlik vardı. Hala daha var. Bu açılan büyük yaranın izini yok edemeyiz evet ama iyileşmesine öyle güzel yardımcı oluruz ki... Umalım ki bu saatten sonra bazı şeyler değişmeye başlar, bir daha böyle bir durum yaşamayız, kimse bir daha yardıma ihtiyaç duymaz. Düşüncelerimiz hayal değil gerçek olur umarım. Belli mi olur belki de bu "kader" denilen illete bile kafa tutmayı başarırız.

ne yalan söyleyeyim fen lisesi diğince senelerdir inek gibi çalışan hiç teneffüs bilmeyen insanlar hayal ederdim ama bu okulda işler farklıymış, burda gibisi biraz fazlaymış...

Evet ben de kızımı fende otlatıyorum tarım mühendisliği veya baytarlık düşünüyor

Bizim zamanımızda fende otlatan azdı, gerçi o zamanlar öğretmen lisesiydi kale gibi duvarlar vardı.

Hayrunnisa
MEŞE

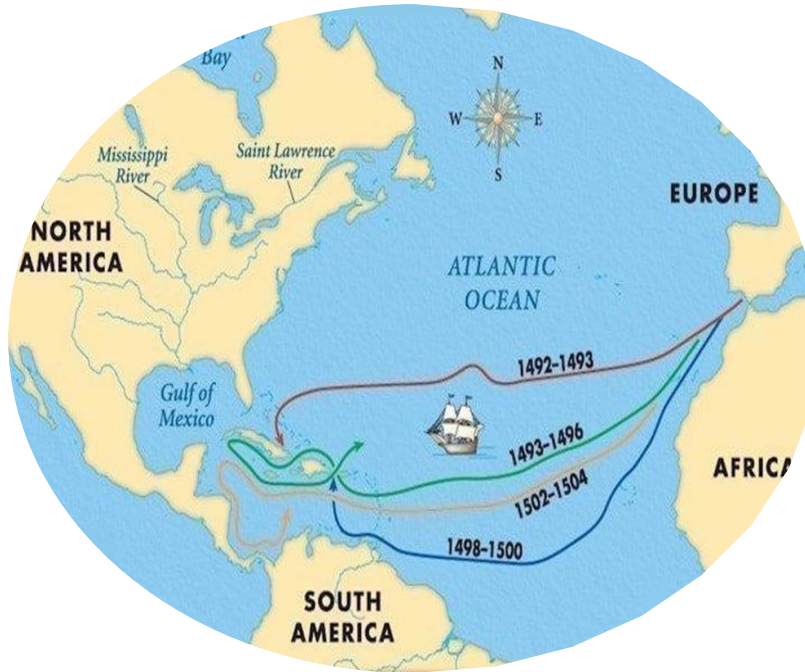
Paşam biz reklamda çıkan mor denyodan önce de mor giyerdik.

Bu da inek gibi ders çalışıyor sürekli

Bugün bazen bir yere varan, bazen ise hiçbir yere varmayan uzun yürüyüşlerimden birine çıktım yine. Issız, pis ve sonsuz bir yolda arkama bakmadan yürüdüm. Önümdeki ve arkamdaki her şey bulanıktı. Sesler değişti. Manzaralar değişti. Ama içimdeki tuhaf tedirginlik bir an bile yalnız bırakmadı beni. Kafamın içinde, kanadı yaralı bir kuş gibi oradan oraya savruldu düşünceler. Ve ben yürüdükçe küçüldü arkada kalanlar. Saatlerce yürümüş olacağım ki kendimi hiç tanımadığım kırık dökük bir çocuk parkında buldum. Geriye dönmek için gerekli gücü bulamadım kendimde. Plastiği kırılmış kirli salıncağa çöktüm kaldım.

KISA YAZI

KEVSER BAŞYİĞİT

Yeni dünya olarak adlandırılan Amerika kıtasına ayak basan Portekiz ve İspanyol kaşifler, buradaki altın ve gümüş kaynaklarını kendi ülkelerine getirirken güçleri yettiği yerde yerli halka katliamlar yapmışlardır (Amazonlar hariç çünkü bu bölgedeki nüfus çok kalabalık). Bu durumun en büyük sebebi; kıtaya gelen papazların bu insanlardan kutsal kitaplarda (Tevrat ve İncil'de) bahsedilmediğini, bu yüzden onların insan olmadığını ve öldürülmesinin farz olacağını söylemesidir. Hatta bu bölgelerde yapılan yıkımlardan dolayı İnka, Maya ve Aztekler hakkında pek bir şey bilinmemekte. Ancak bir papaz farklıydı. Bartolomé de las Casas yeni kıtadaki insanların haklarını savunan ilk kişidir. 1484 Sevilla doğumlu papaz, aynı zamanda tarihçi ve insan hakları savunucusudur. Salamanca Üniversitesinde hukuk

eğitimi almış ve Kristof Kolomb'un 2. yolculuğuna katılmıştır. Aynı zamanda Kolomb'un birinci yolculuğunun özetini ve hayatını kaleme almıştır. 1502'de asker olarak Hispanyola'ya giden papaz, 1512 yılında Yeni Dünya'ya atanan ilk papaz oldu ve 1515'te dönerek yerlilere yapılan kötü muameleyi ve işkenceleri Kral V. Carlos ve Papaya bildirdi. 1516 yılında yerlilere yapılan muameleyi soruşturulacak bir komisyonun üyesi olarak Amerika'ya döndü. 1520'de İspanya Kralı huzurunda yerlilere yapılan şiddet dolu işkenceleri ve izlenen politikayı eleştirdi. Casas'ın etkisi ile V. Carlos köleciliği yasaklayan bir yasa çıkarttı ve özgür yerli kentler oluşturulması önerisini destekledi. Papa ve Kralın 1537'de yerlilerin köle olarak çalıştırılmasını ve mallarına el konmasını yasaklayan kararlar almasında önemli rolü olan Casas, 1566'daki ölümüne dek yerli haklarının savunuculuğunu yaptı.

ARDA SARAY

YÖRESEL YEMEK SEANSI

Çığirtma Bergama'nın en önemli yöresel yemeklerinden biridir. Bu yemek Bergama bölgesinde yetişen ince uzun patlıcanlar kullanılarak yapılır. Adının "Çığirtma" olma sebebi ise patlıcanların kızarıırken çıkarttığı sestir. Çığirtma lezzetli bir yemek olduğundan Bergama ve birçok bölgede tüketilir.

Malzemeler:

- *4 adet patlıcan
- *4 adet küçük boy domates
- *5 adet sivri biber
- *5 diş sarımsak
- *1 tatlı kaşığı tuz
- *1 çay bardağı sıvı yağ

Hazırlanışı:

Patlıcanlar çizgili bir şekilde soyulup uzun uzun dilimlenir. Derince bir kaba alınarak tuzlu suda 15 dakika bekletilir. Yıkılarak kurutulan patlıcanlar kızgın yağda kızartılır. Havlu kağıt üzerine alınarak fazla yağı çektilir. Uzun uzun kesilen biberler kızartılır. Kızartılan biber ve patlıcanların üzerine kabuğu soyulan domatesler ve beş diş sarımsak da eklenip patlıcan ve biberlerin üzerine dökülür. Kapağı kapatılarak domatesler eriyene kadar pişirilir.

ZÜHRE NAZ DEVCAR

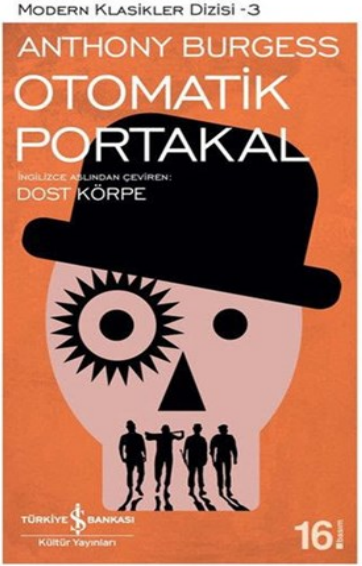

Bu beni en çok saran kitaplardan biriydi kesinlikle. Bunun nedeni aslında karakter tasarımı çok sevmem ancak bu kitabın kalitesinden eksiltmiyor. Gayet sade ve yalın bir dili var. Zaten bir modern klasik kitabı ayrıca filme de uyarlandı. Filmi ben her ne kadar beğenmesem de başka izleyen arkadaşlarım oldukça beğendi.

Kitabın felsefisine geçecek olursak... İyi kötü ve irade kavramlarını çok sık vurgulamış bize yazar. Bir insan doğuştan mı kötüdür? İyilik bir seçim midir? Kötülük yapabilmek özgürlük müdür? Toplumun sağlığını korumak için sadece iyi insanlara mı yer vardır? gibi bize pek çok soruyu sordurtup cevabını bu kitapla birlikte buluyoruz. Ancak sizi uyarmam gerekiyor. Kitabı okurken biraz şaşırabilirsiniz çünkü yazar olayları biraz fazla açık anlatıyor ama eğer devam ederseniz göreceksiniz ki buna değmiş. Şimdi size çok beğendiğim bir sözü aktaracağım:

"İyi bir insan olmak çok da hoş olmayabilir küçük 6655321. İyi bir insan olmak korkunç olabilir. Bunu sana söylerken, kulağa ne kadar çelişkili geldiğini biliyorum. Bu mesele yüzünden gecelerce gözüme uyku girmeyeceğini biliyorum. Tanrı ne ister? Tanrı iyilik mi ister yoksa iyi olma seçeneğini mi? Kötülüğü seçen bir insan, kendisine iyilik dayatılmış bir insandan bazı açılardan daha üstün olabilir mi? Ya da madem kimileri iyi insan olmayı seçiyor, madem bundan haz alıyorlar, onlara hayatta karışmam, kimse de bana karışmasın. Ama bana karışıyorlardı. Üstelik kötülük bireye özgüdür, sizlere, bana ve tek tabancalığımıza özgüdür ve bizleri yaratan bizim Tanrı'dır, hem de gururla ve keyifle yaratmıştır. Ama birey olmayan şeyler kötülüğe

katlanamazlar, yani devlet ve yargıçlar ve okullar kötülüğe izin veremezler çünkü bireylere izin veremezler." Kesinlikle okumanız gereken kitaplar arasında. Bu arada aklınız ismi yüzünden karışmış olabilir. Otomatik Portakal İngilizce adıyla Clockwork Orange görülebilecek en tuhaf davranışları sergileyen ve başkaları tarafından yönlendirilen kişi demek. Yazarın bu deyiimi kullanmasının nedeni tam olarak kitabın içeriği-ne uymasıdır.

Kitap için değerlendirme yapacak olursak...

Üslup: 8/10.

Kurgu: 10/10.

Felsefesi: 8/10

Karakterler : 7/10.

Başkarakter: 9/10.

Final: 10/10

Toplam: 8.6/10

MÜBERRA SARI

Bir gün canın çok sıkıldı ve uzayda seyahate çıkmaya karar verdin. Yıldızlar, meteorlar, galaksiler; her gün görmediğin bir sürü ilginç cisimle karşılaştın. Artık kendi gezegenindeki çoğu insandan daha çok bilgiye sahipsin. Mutlusun ama keşke daha önce gelseydin diye düşünüyorsun. Sen bunları düşünürken pat! Yok artık. Kara deliğe sandığından daha fazla yaklaşmışsın! Olay ufkuna yaklaştın. Artık bir insan değilsin. Uzun ve özenle hazırlanmış bir eriştesin. Kafan ile ayak parmakların arasında kütle çekim kuvveti farkı o kadar büyük ki uzadıkça uzuyorsun. Süper kütleli bir kara deliğe yaklaşıydın bunlar olmayacaktı, kara deliğin ufkunu acısız bir şekilde atlatacaktın. Ama ne yazık şansına küs. Birazdan ölürsün. Ya da ölmezsin. Belki de uzay-zaman tünelinin içine girdin ve farklı bir evrendesin; kimse-nin açıklayamadığı her şeyi kusan cisim olarak bilinen ak delikten çıkış yaptın, hayatının en maceralı yolculuğunu yaşadın. Öyle de olsa bunları kimseye anlatamayacaksın. Dönüşü olmayan bir noktadasın. Sanki zaman daha hızlı akıyor ama bir zamanın varlığından bile emin değilsin. Işıktan daha hızlı olsan buradan kurtulabilirsin. Uzay, kara deliğin içine ışıktan hızlı akıyor ve üstündeki cisimleri de beraberinde sürüklüyor. Uzay bunu yapabiliyorsa sen de bir dene istersen.

NİSA DURU BORA

Köpek balıkları bilimsel adı Selachimorpha olan kıkırdaklı balık sınıfında değerlendirilen bir balık türüdür. Köpek balığı hem tatlı sularda hem de tuzlu sularda yaşayabilen canlılar arasında değerlendirilmektedir. Köpek balıkları besin zincirinin en yukarısında yer alır. Köpek balıkları olmazsa, okyanus ekosistemi çöker. Köpek balıklarının birçok türü, bilindiği üzere çok büyük bir cüsseye sahiptirler ve beslenmeleri oldukça zorlayıcıdır. Bu nedenle sürekli bir beslenme çabası ve yemek arayışı içerisinde bulunurlar. Köpek balıklarının en büyüğü olan balina köpek balığı (Rhincodontypus), köpek balıkları türleri arasında etçil olmayan tek canlıdır. Bu tür dışındakilerin hepsi etçil hayvanlardır. Köpek balıklarının doğal besinleri arasında büyük balıklar, bazı deniz memelileri, büyük mürekkep balıkları ve diğer köpek balıkları vardır. ANCAK PLASTİKLER DEĞİL!

Her gün kullandığınız ve hayatınızın her alanında yer alan ama ekosisteme en çok zarar veren madde nedir, sorusuna verilen cevap genellikle plastiktir. Karnından kilolarca plastik poşet çıkan balinalar, burnuna plastik pipet takılı kalmış su kaplumbağaları, yuvalarını plastik parçalarıyla yapan kuşlar, renkli plastik parçacıklarını yiyecek zannedip yiyen hayvanlar hepimizi derinden üzüyor ama plastik kirliliğine duyarlı çözümler bulunmamasından kaynaklı gezegenimiz gün geçtikçe daha büyük bir tehlikenin altına giriyor. Okyanuslar, Dünya üzerinde geniş yer kaplar ve çok fazla çeşitlilikteki canlıya ev sahipliği yapar. Diğer canlıların da yaşaması için gereken ekosistemi oluşturur. Dünya yüzeyinin %72'sini kaplayan okyanuslar aynı zamanda Dünya üzerindeki su kaynaklarının %97'den fazlasını oluşturur ve soluduğumuz oksijenin %70'inden fazlasını barındırır. Plastik kirliliğini en çok denizlerde ve etkilerini de deniz canlılarında görürüz.

Fabrika atıkları, şehirlerden nehir ve kanalizasyonlar yoluyla denizlere dökülen atıklar, çöp yığınlarından kurtulup yolunu deniz sularında bulan, tuvaletlere atılan atıklar, polyester içeren tekstil malzemelerinin yıkanması ile kanalizasyona karışan mikroplastik atıklar denizlerin kirlenmesine sebep olur. Birleşmiş Milletler'in açıkladığı sayılara göre; dünya çapında en az 800 canlı türü okyanus molozlarından etkilenmektedir ve bu molozların %80'e yakını plastikten oluşur. Her yıl üretilen yaklaşık 200 milyon ton plastiğin, 8 milyon tondan fazlası okyanuslara dökülmektedir. Pasifik Okyanusu'nda çoğu plastik çöplerden oluşan ve 1.6 milyon kilometre kareye yayılan, yani Türkiye'nin 3 katından büyük adalar oluşmuş vaziyettedir. Bunlar yüzeyi kaplayıp, okyanusun kalitesini bozmaktadırlar. Suyun 12 bin kilometre altındaki Mariana Çukuru'nda bile plastik çöpler bulunmaktadır. 2050 yılına kadar, deniz ve okyanuslarda balık sayısından çok plastik bulunması beklenmektedir. En son yapılan araştırmalara göre deniz canlılarının sindirim sistemlerinden alınan örnekler ve kan örneklerinden; deniz kaplumbağalarının neredeyse %100'ünde, balinaların %59'unda, deniz ayılarının %36'sında, deniz memelilerinin genelinin %43'ünde, deniz kuşlarının %40'ında plastik izine rastlanmıştır. Her yıl 100.000 deniz memelisi ve kaplumbağası, 1 milyon deniz kuşu plastik kirliliği yüzünden ölmektedir.

Kullandığınız bir ürünü doğaya fırlatıvermek ne kadar kolay değil mi? O ürün hiçbir şekilde doğal olmasa da ve doğada yüzlerce yılsonunda ancak çözünebilecek olsa da...Fırlatılan tek bir plastik ürünün, pet şişenin yok olana kadar kaç canlıyı yok edeceğinin farkında mısınız? Üşengeçlikten vazgeçin. Ne yapabiliriz? (bir tek benim yapacağım işle ne olur diye düşünenlerin ağzına çarpabilirsiniz)

*Tek kullanımlık plastik su şişeleri yerine sürekli olarak kullanabileceğiniz cam veya çelik mataraları tercih edin.

*Tek kullanımlık kahve bardakları yerine kahve içeceğiniz yerlerde bulunan bardaklardan tercih edebilirsiniz veya çantanızda bir termos bulundurabilirsiniz. Zaten büyük firmalar bugünlerde hassasiyet göstermeye çalışıyorlar. Ama yine de termos!!!

*Alışverişlerinizde plastik poşet almak yerine kendi bez çantanızı, file çantanızı ya da kesenizi kullanın. Çok basit bir davranış hem de 25 kuruş kâr

*Tek kullanımlık pipet yerine cam ya da çelik pipetler tercih edin. Yani pipet kullanmazsanız bir şey kaybetmezsiniz ama pipetsiz yapamam diyorsanız demir pipet harika bir seçenek.

*Kağıt havlular yerine kumaş havlu kullanabilirsiniz hem daha güzel hissettirir.

SAKLAMA KABI, BEZ ÇANTA, TERMOS, ALIŞVERİŞ FİLESİ, MATARA, HAVLU, TEMİZLİK BEZLERİ, PAMUKLU GİYSİLER OLMAZSA OLMAZLAR.

LÜTFEN DENİZLERİ VE OKYANUSLARI YA DA SU KAYNAKLARINI KİRLETMEYİN !

AZ SU KULLANIN!

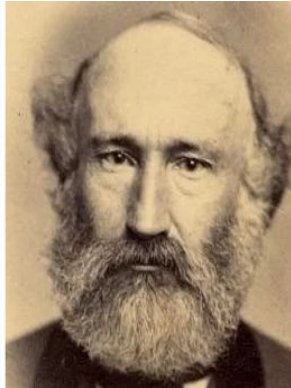
PLASTİK KULLANIMINI AZALTIN GEREKSİZ KAĞIT VE PEÇETE KULLANIMINI KESİN !!!

ig:s0s2tagram

ALEYNA
ÜRGÜN

KURU Kafa ve Kemikler Cemiyeti

Amerika Birleşik Devletleri'nin Connecticut eyaletinin New Haven kentinde bulunan köklü ve adı bilinen Yale Üniversitesi bünyesinde Alphonso Taft ve William Huntington Russell tarafından 1832 yılında kurulmuş ve muhtemelen Yale'in gizli topluluklarının en ünlüsü olan Kurukafalar ve Kemikler Cemiyeti (Society of Skull and Bones) 'nin kökü anlaşıldığı üzere çok derindir. Bu topluluk hakkında bilinenlerin bir çoğu her ne kadar gerçek dışı hikâyelerden meydana geliyor olsa da, farklı kaynaklardan elde edilen veriler bir araya geldiğinde, bu topluluğun hakkındaki bazı bilgilerin gizemli gerçekleri yansıttığını gösteriyor. Ben de bu gizemli olayı konu almak istedim. Yale Üniversitesi'nin gizli toplulukları hakkında pek bir şey bilmiyoruz. Ancak bildiğimiz bir şey, her

kulüp küçük olsa da -üyelik genellikle toplum başına 15 kıdemli lisans öğrencisiyle sınırlıdır - kolektif mezunlar kamusal alanda en güçlü figürlerden bazılarını temsil eder.

Öncelikle bu cemiyete üye olabilmek için tabii ki bir sıra temel şart var. Bunların en başında erkek olmak, beyaz olmak ve Protestan bir aileden geliyor olmak var. Bunlara ek olarak bir diğer dikkat çekici özellik de cemiyete kabul edilebilecek yeni üyelerin sadece Yale Üniversitesinin çok zengin ve son sınıf öğrencisi olan adayların arasından seçiliyor olmasıdır. Bu topluluk kuruluşundan bu yana geçen 184 yıllık uzun bir süreçten sonra 2670'den fazla üye sayısına ulaşmıştır. Bu cemiyetin üyelerinin kimler olduğu Yale Üniversite yönetimi de dahil olmak üzere, tüm herkesten ve her yerden gizli tutulur.

Society of Skull and Bones'a üye olanların, kendi aralarında kullandıkları bir sessizlik yemini bulunmaktadır ve cemiyet hakkında üçüncü kişilere bilgi verilmesi kesinlikle yasaktır.

Kurukafalar ve Kemikler Tarikatına üye oldukları bilinen en ünlü isimler arasında, eski ABD başkanlığı yapmış olan baba ve oğul Bush, ABD Dış İşleri Bakanı John Kerry gibi isimler bulunmaktadır.

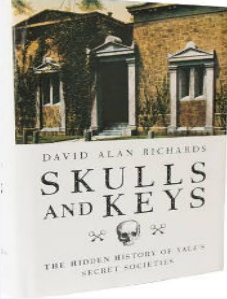
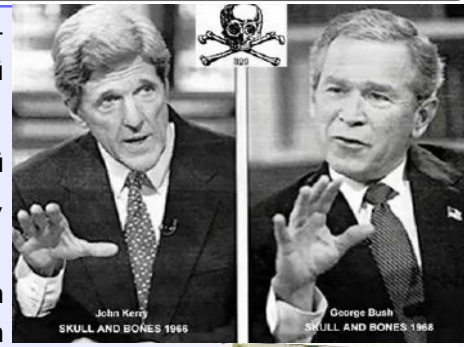
Ve yerleşik herhangi bir kulüp gibi, birçoğunun da New Haven çevresinde kendi kulüp binası vardır. Ancak normal kulüp binalarının aksine, üyeleri nadiren girip çıkarken görülür. Kulüp binası duvarları o kadar kalındır ki mesela bazı durumlarda kumtaşı ve mermerden yapılmıştır, dolayısıyla ses asla kaçmaz. Ve içeride neler olup bittiğine bir göz atma şansı yok çünkü onlar da penceresiz. Bu cemiyetin toplantılarını yapmak için bir araya geldikleri binada hiçbir pencere ve kapı bulunmamaktadır. Binanın dışarıdan görünen kapı ve pencereleri sadece süs amaçlıdır. Açılış fonksiyonu kapatılmıştır. Üyelerin binaya giriş çıkış yaparken kim olduklarının tespit edilememesi için binaya dışarıdan herhangi bir giriş bulunmaz.

Yale'in Gizli Toplamlarının Gizli Tarihi'nin yazarı ve Kafatası ve Kemiklerin kendisinin bir üyesi olan David Alan Richards, "İlk kardeşlik evi Kenyon Koleji'nde kapalı pencereli bir kütük kulübeydi" diyor. "Çatıda havalandırma delikleri vardı, ancak kapalı pencerelere sahip olma kavramının tamamı mahremiyet kavramıydı." Sadece gizli tüneller aracılığı ile içerisine giriş sağlanan bu binaya şans eseri iki Yale öğrencisi 1960'lı yıllarda buldukları bir gizli geçitle girmeyi başarmışlardır. Gördüklerini anlatan bu iki öğrenci binanın ezoterik bir yapıya sahip olduğundan bahsederek, değişik mabetler ve ritüel amaçlı malzemelerin varlığından söz etmişlerdir.

Tavanda bulunan büyük bir mezar tasvirinde ise yan yana duran üç kurukafanın yanında bir taç, bir asa ve bir kalem bulunduğunu gördüklerini söylemişlerdi. Bu kuru kafaların altındaki yazıdaysa Almanca ile; **"Kim Kral, kim Prens, kim Dilenci? Ölüm Karşısında Hepsi Eşit"** şeklinde farklı anlam katmanları içeren bir yazı bulunduğundan bahsetmişlerdi.

Ama tabii ki bu cemiyetler hakkında birçok teori mevcut. Aynı zamanda bu cemiyetleri konu alan kitaplar da var. Bu olayları hikayeleştirerek anlatan kitaplar hem okuyucunun düşünmesine sevk ediyor hem de olayların gizemi sayesinde bir merak uyandırıyor. Başlıca olarak David Alan Richards'ın "Skulls And Keys" kitabını örnek verebilirim.

Gizli toplulukların gizliliği göz önüne alındığında, bilinmesi gereken her şeyi asla ortaya çıkarmayabiliriz, ancak Skull and Keys ile David Richards bize Yale'in ayırt edici ve tuhaf kurumlarının tam ve zengin resimlerini vermeye mümkün olduğunca yaklaşıyor...(Daniel Horowitz, Yale 1960, Smith College'da Tarih emekli profesörü)

Yale Üniversitesi'nden hem lisans hem de hukuk dereceleriyle mezun olan aynı zamanda Yale Başkanı Kingman Brewster tarafından Yale Corporation'ın bir tarihini yazmakla görevlendirilen David Alan Richards, Yale'in gizli topluluklarının daha az bilinen hikayelerine biraz ışık tutuyor. Bizi Amerikan Devrimi'ndeki Phi Beta Kappa'dan Skulls and Bones, Scroll and Key'e ve on dokuzuncu ve yirminci yüzyıllardaki rakiplerine kadar tarihe götürüyor. Bu toplumların bazıları hakkında makaleler ve kitaplar olsa da, bir bütün olarak sistemin hiçbir zaman bilimsel bir tarihi olmamıştır. "İlgilendirici vahiylerle ve hatta biraz da hilekarlık ile dolu." - Kirkus İncelemeleri-

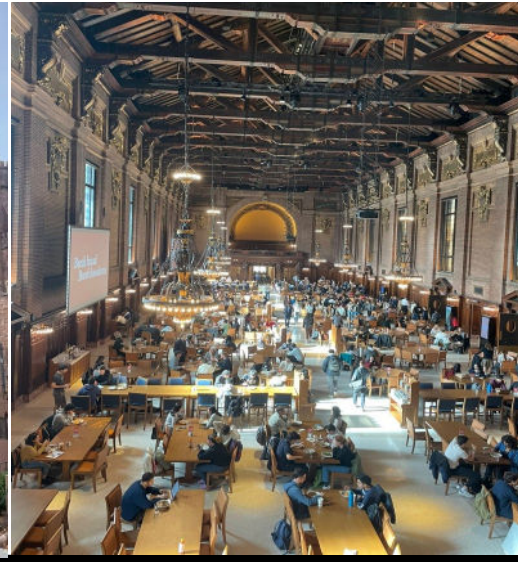
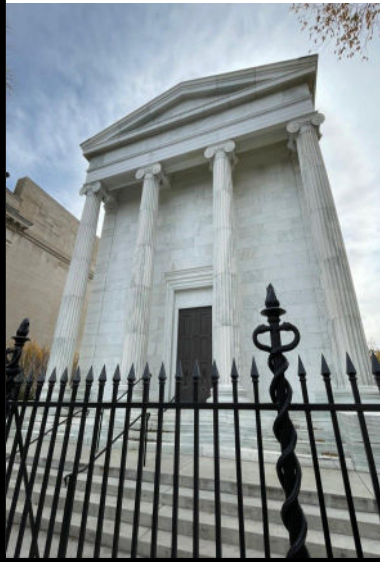
"Tarih geçmişi aydınlatır ve gelecekte bize rehberlik eder. Yale'in gizli toplulukları gizemli yanlış anlaşıl-
mış ve kötü huylu olmuştur. Yale tarihi bağlamında David Richards, bu eşsiz kurumları keşfetmek ve açıklamak
için mükemmel bir iş çıkardı. Bu kitap okuyucuyu bilgilendirecek ve yüksek öğrenim ve liderlik hakkında yeni ve
akıllı bir tartışmanın açılmasına yardımcı olacaktır." - Henry Chauncey, Jr., Yale Üniversitesi Kabul Sekreteri ve
Direktörü-*David Alan Richards'ın "Skulls And Keys" kitabını okuyan bazı okuyucuların yorumları:*

"Olağanüstü bir kitap. Titizlikle araştırılmış ve dikkatlice belgelenmiştir. Uzun, ancak kitap sadece
Yale'deki gizli toplulukların tarihini anlatmakla kalmıyor, aynı zamanda üniversitenin tarihinde gizli ve pek de
gizli olmayan toplumların prizmasından bakıldığında örüyor..."

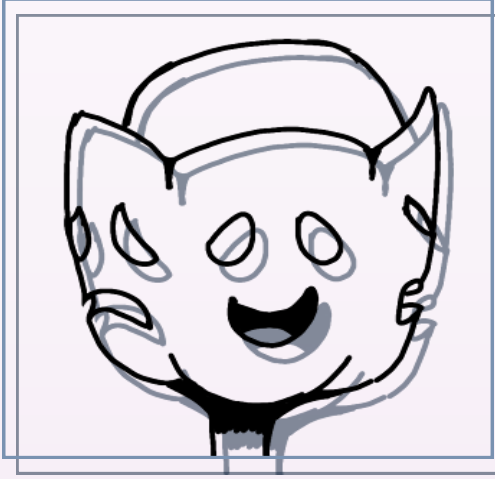
"Yapımı uzun süredir devam eden bu kitap nihayet geldi. Skull and Bones, Scroll and Key Yale'deki diğer
kiddemli toplumlar üzerine yazılmış en kesin kitap. Yale'deki gizli toplulukların kökenleri veya Yale'i kasıp kavu-
ran sosyolojik değişikliklerle ilgileniyorsanız, bu kitap tam size göre." "Yale ile ilgili kitaplardan hoşlanıyorsanız,
Skull ve Keys'i seveceksiniz. Yazar, Yale'in ünlü gizli topluluklarının tarihini özenle araştırdı. Araştırma etkileyici
- her bölümü ilginç hikayeler dolduruyor..."

Bana kalırsa okumaya kesinlikle değer bir kitap benim bu konuyu yazmak istememin sebebi de çok
gizemli bir olay olması aynı zamanda da gizemini hala koruyor olması. Eğer siz de bu tür konulara ilgiliyseniz
bakmanızı tavsiye ederim. Yale'de bir akademik çalışma için bulunan akademisyen kuzenim Tunay Abim aracılı-
ğıyla canlı çekilmiş cemiyetlerin (Secret Society) fotoğrafları:

SENA ÇİFTÇİ

Zeynep Nisa KARAN

Neredeyse hepimiz sosyal medya kullanıyoruz ya da hayatımızın bir döneminde kullandık. Peki, ama sosyal medya bizi ne kadar kullanıyor?

Hepimiz canlı birer örneğiyiz. Aslında bizi kullanabilmeleri tamamen medyanın suçu olmayabilir, çünkü insanlar medyayı kendisine yeni ve alternatif bir kimlik ve benlik algısı oluşturmak üzerine kurguladı.

Sosyal medya; ilham vermek, güzel anılar paylaşmak ve yeni insanlar tanımak için iyi bir alandır. Bunun yanında kalıp yargıları, algıları ve karşılaştırmaları da içerir. Sürekli değişen makyaj ve tarz trendleri olsa da değişmeyen iki şey vardır: bu trendlerin her daim tek tip oluşu ve kalıp güzellik algıları. Kalkık bir burnunuz, mükemmel (?) cildiniz ve fiziğiniz yoksa ; kendi tarzınıza

sahipseniz ve bedeninizden memnunsanız maalesef “instagirl” testinden geçemediniz. Sizin geçemediğiniz bu mükemmellik testinden hayatınızın geçebileceğini düşünmek ise uçuk bir hayal yalnızca. Sürekli maruz kaldığımız bu “gerçek değil ama güzel” algısı bizi sosyal karşılaştırma dediğimiz kavrama itiyor. Halinizden memnun olduğunuz anlarda bu kavram sorun teşkil etmez. Çünkü kendinizi kıyaslama ihtiyacı duymazsınız. Asıl tehlikeli olanlar hali hazırda iyi hissetmediğiniz zamanlardır. Böyle zamanlarda sosyal medyaya girer, biraz takılır ve hayatınızın bomboş, renksiz ve tatsız olduğu yargısına varabilirsiniz. Sizin sorunlarınız vardır, kendinizi özgüvensiz hissettiğiniz anlarınız, kusur olarak gördüğünüz özellikleriniz. Sosyal medyada ise bunlar çok nadirdir. Ölümüne güzel insanlar inanılmaz yaşamlar ve sonsuz mutluluk! Sadece kendinizin böyle bir hayata sahip olamadığınızı düşündürecek çok kanıtınız vardır şimdi. Araştırmacılar, sosyal karşılaştırmanın; anksiyete ve depresyon gibi psikolojik rahatsızlıkların ortaya çıkışında ana sebep olmasa da artışında büyük önem taşıdığını söylüyorlar.

Her geçen gün, ana sayfayı her kaydırışınızda bir sürü bambaşka ve mükemmel (gibi) görünen insanla, hayatla karşılaşıyorsunuz, “Ben kimim?” değil de “Ben kim olmalıyım?” diye sorduran binlerce uyarıyla. Size sürekli daha fazlasını gösteren bir sistem var. Yabancıların mutlu pozları, tanıdıklarınızın yediği toplu akşam yemekleri vesaire. Mutsuz, yalnız veya özgüvensiz hisseden insan içinse bunlar çok uzak. Üstelik arada cam bir paravan varken tüm bunları uzaktan izleyince her şey daha da yabancılaşıyor. Gerçekliğini yitiriyor. Bunun üzerine her şeyin aslında görüldüğü gibi olmadığını anlayamayıp kendinizi daha iyi hissetmek için sosyal medyada yeni ve sahte bir kimlik kurguluyorsunuz. Sosyal onay alma ihtiyacınızı gidermek için “herkes” gibi oluyorsunuz, aldığınız like’lar ve takipçi sayınız anlam ifade etmeye başlıyor, olduğunuz değil de, olmayı istediğiniz sahte, içi boş kişiyi medyaya servis etmeye başlıyorsunuz ve, ta-da! Artık “herkes” gibi oldunuz. Ardından siz de zincirin bir parçası oluyorsunuz ve bu zincire katılmayanlar bir başka narsistik insanın daha kendini beğendirmeye çabasını uzaktan izliyor, ta ki, o da kendini kötü hissedene kadar... Bu döngü böyle geldi böyle gidecek bence. “Sosyal medya insana olduğundan daha az hissettiriyor” diye okumuştum bir yerde. Gerçekten de “kendin” olmak, kendin gibi hissetmek hiçbir dönemde bu kadar zor olmamıştır eminim. Eğer siz de hepimiz gibi bu sorundan muztaripseniz “gerçek” şeylere odaklanıp mükemmel olanları sessize almanızı öneririm. Çünkü güzeliz, hepimiz, her şekilde. **Gerçek kalın. Yalnızca kendini sev (!) Başarabilenlere selam.**

ELIF OKYAY & SILA YETER

(Podcast için Spotify uygulaması üzerinden bu kodu taratabilirsiniz.)

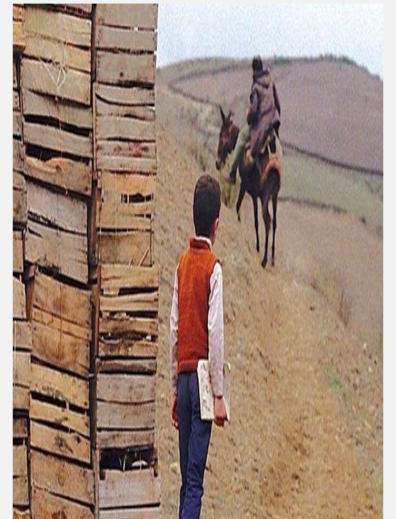
La Haine (1995)/ Fransa**"Bu, düşen bir dünyanın öyküsü."**

Olaylar Kuzey Afrikalı Abdel'in polis tarafından dövülmesinden başlayarak biri siyahi, biri Yahudi, biri Arap olan Vinz, Said ve Hubert'in 24 saatini anlatır. Bu üç arkadaş aynı ırktan ve dinden olmasalar da polis tarafından sürekli ayrımcılığa maruz kalıyorlar. Filmin siyah beyaz olması karakterlerin hayatlarındaki keskin ayrımları gösterir aynı zamanda oyuncuların kendi isimlerini kullanması, gerçek bir hikayeden alıntılanması ve sloganlarıyla La Haine izlemeye değer bir filmidir.

Köker Üçlemesi Where Is The Friends Home?

Life And Nothing More, Through The Olive Trees yönetmen Kiarostami'nin İranın Köker bölgesinde çektiği "deprem üçlemesi" olarak da anılan film dizisi. Yönetmen üçleme olarak bahsedilmesiyle çok hoşnut olmasa da Kiarostami'nin sinema dünyasındaki yerini gösteren bağlantılı filmlerdir

Where Is The Friends Home; 8 yaşındaki Ahmed'in sıra arkadaşının defterini yanlışlıkla almasıyla eğer geri vermezse arkadaşının başına iş geleceğini öğrenmesi sonucu komşu köye macerasını anlatırken, Life And Nothing more filminde 1990 İran depremi sonrası Where Is The Friends Home filminin oyuncularının bulunmasını yarı belgesel yarı kurgusal bir biçimde anlatılmasını izliyoruz. Through the olive trees filminde ise deprem sonrası Köker köyünün yaşamını, ikinci filmin yapım aşamasını ve ilk filmin senaryosuna uzanan bir yolculukla karşılaşıyoruz.

Suspira (1977)/ İtalya

Hikaye ülkenin en iyi dans okulundan okumak için Almanya'ya gelen Suzy Banyon'un okula girdiği ilk andan itibaren başına gelen 'olağan dışı' olayları konu alır. Dönemine göre pek de sıra dışı bir konu olmayan cadılık, büyücülük konularını işleyen suspiria yayınlandığı zamanı da geçip zamansız kült filmlerden biri olmayı başarmıştır. İçerdiği kan ve vahşet görüntüleri yüzünden tepkiler alsa da kullandığı Technicolor sisteminin son ürünlerinden olmasıyla tam bir görsel şölen sunar.

Sevmek Zamanı (1965)/Türkiye

Film, adada boyacılık yapan Halil'in karakterinin, boyadığı evin duvarında bulunan tablodaki kıza aşık olmasını ve kız karşısına çıktığında ikilinin yaşadığı imkansız aşk sürecini, kendine has diliyle işliyor. İkilinin aşkı; var olmak ve yok olmak arasındaki çizgide kalıyor ve filmin sonu beklenilenin aksine masalsı şekilde bitmiyor. Burada yönetmen, gerçek dünyanın masalsı olmayan tarafını göstermeye çalışıyor. Yönetmen döneminin aksine sansüre rağmen döneminin çok dışında filmler üretmekten geri durmamıştır. Toplumsal gerçekçilik üzerine çalışmalar yapmış olsa da bağımsız bir sinemacıdır ve sosyal konuları da eleştirmekten kaçınmamıştır. Filmlerinde doğu-batı insanı şeklinde ayırmanın aksine "insan" olarak ele almıştır. Yani filmlerinin temelinde "insanı" anlatmıştır.

Maman dit "travailler c'est bien" (Annem "çalışmak iyidir" der)

Bien mieux qu'être mal accompagné (Kötü insanlarla birlikte olmaktan çok daha iyidir)

Pas vrai? (Öyle değil mi?)

Öyle değil mi?

Çalışmak iyidir değil mi? İyi bir işte, sevdiğin bir işte çalışmak... Barışlar elde etmek, güzeldir değil mi? Bu başarılarını sevdiklerinle paylaşır-sın, bazen de kutlarsın. Peki taktire şayan gördüklerinin seni takdir edememesi de iyi midir? Yoklukları özellikle en mutlu günlerinde yüzüne çarpar-ken, en mutlu gün senin için var mıdır? Yüzünü zor hatırlarken bir kez olsun görebilmeyi istemek aptallık mıdır? Bu mucize olmasını beklercesine etrafa göz gezdirmek, göz yanılısamları, hayal kırıklıkları... Mutlu gün demek sadece hasretinin artması demekken gerçekten o gün, mutlu gün müdür?

Ah, sacré papa! (Ah, kutsal baba!)

Dis-moi où es-tu caché! (Nerede saklanıyorsun söyle bana!)

Bir veli toplantısı olur, hiçbir zaman o sırada o yoktur. Mezun olursun, fotoğraflarda yoktur. İş sahibi olursun, ilk maaşını harcadığında yoktur. Evlenirsin, düğününde misafirleri karşılayanların arasında yoktur. Bunlar hep küçük detaylar gibi gelir insanlara. Şart mı yani düğününde yer alması o sırada. Hepsini atlatabiliyorsun, evet. Ama peki ya baba olduğunda? İşte o zaman şu sözler yankılanıyor aklımda:

Un jour ou l'autre on sera tous papa (Bir gün hepimiz birer baba olacağız)

Et d'un jour à l'autre on aura disparu (Diğer bir başka gün ise ortadan kaybolacağız)

Benim babam ben küçükken kaybolmuştu ortadan. Zar zor hatırlıyorum, o da fotoğraflardan. "O şöyleydi, o böyleydi" diye anlatılanlarla büyüdüm. Hep iyiydi. Acaba gerçekten o kadar iyi miydi? Bunu hiç bilemedim. Peki ben nasıl olacağım?

Serons-nous détestables? (Nefret mi uyandıracacağız?)

Serons-nous admirables? (Yoksa takdire şayan mı görüleceğiz?)

Des géniteurs ou des génies? (Doğuranların mı yoksa dâhilerin mi arasında olacağız?)

Bilemeyiz. Ama iyi bir baba olmaya çalışıyorum. Mümkün olduğunca kalmak için çabalıyorum. Yavrum daha fark etmese de birlikte geçirdiği-miz zamanların kıymetini biliyorum. Miras bu ya, bir gün o da fark edecek kıymetini.

Dites-moi d'où il vient (Bana babamın nerelerden geldiğini söyle ki)

Enfin je saurais où je vais (Sonunda nereye gideceğimi bileyim)

Maman dit que lorsqu'on cherche bien (Annem bir şeyi iyice aradığımız takdirde)

On finit toujours par trouver (Onu eninde sonunda bulabileceğimizi söyler)

Babamı hiç bulamadım.

Où t'es? Papaoutai? (Baba, neredesin?)

Où t'es? Papaoutai? (Neredesin baba?)

Où t'es? Papaoutai? (Hani neredesin baba?)

Où t'es, où t'es (Neredesin, nerede)

Où Papaoutai?(Orası neresi Baba?)

Herkesin Papaoutai'yi dinlerken hareketli bir melodisi olduğu için mutlu bir şarkı zannedip şarkıyla birlikte mutlu mutlu dans etmişliği vardır. Ben hiç etmedim. Şarkıyı ilk duyduğum zamanlarda anlamını da öğrendim. Hiç eğlenmedim bu şarkıyla. Hiç mutlu olmadım. Ama şarkı ben oldu, kelimelerim oldu, ruhum oldu. Ne kadar empati yapsalar da

insanlar bazı durumları anlamıyorlar. O zamanlarda yaptığım tek şey tekrar ve tekrar Papaoutai dinlemek.

EKMEK

zaten edebiyatın ekmeğidir, fakir
umutsuzluğunu temizleyecek su
yolsuzluğunu gizleyecek çarşafı
yoktur, kandan da başka boyası

dilsizdir sözleri öksürür mendile
böyle söylerler, kim bilir niye
basit kelimeler keder yaratmaz mı Hüsnü'ye,
aman samanı yakma son tütünü.

yok koyun kadar değerim bile
öyleyse koyun beni de kefene.
öksürmesem de mendilime kan,
hepimizi yaşlandırır zaman.

sanki sözler ışık saçsa savursa
faydası mı olur fastaki kuşa
yönü şaşmış yolu bozuktur
vurmaz ışığı dibinden başka

bir ekmek bir soğan buldukça
elinde kalem kağıt oldukça
yazar yazar yazar satırlar
ya başına gelirse ya başına...

kuru kafa ve birçok tuhafılık
likörden mi bilmem kafam karışık
şimdi hepimiz denizdeyiz, belirsizlik içinde
bugün ceketime bir düğme diktim

ay ışığının altında sessiz bekleyiş
biraz hendek kazdım, birçok köprü yaptım
sanki bambaşka bir gün sabahı
annemden kopan kolumu saklarken

bilinmedik kasabadaki su kuyusunun oranı
işte bunun gibi bir şeyle ölen kuşlar
ve tüm dünya pembe giyimli hanımı dinliyor
çünkü atomun merkezi ve nötronlar

gizlenmiş bir geminin kaptanı kapıda
seyir defterini okuyor bağıra bağıra
ela sesleri yükselirken minarede
karnımda bir bıçakla uyuyorum evde.

YOL YAKINKEN

yeterince okuyamayacağım
çirkin bir kapağın arasında
isimsiz yazarın alelade sözleri
belki zihnimin aradığı cümleler
işte o kitabın arasındaki örümcek
ısırarak son bulduracak hayatımı
sararmış yapraklara bir damla kan
sonuç olarak bedenimi saran zehir
şimdiyse oldukça beyaz ve güzelim

yeterince yaşayamayacağım
işte tam o parkta gördüğüm kadın
benim sonsuzluğum olacak kadar yakın
ve karşıdan karşıya geçerken
gökyüzünden yıldırım düşer beynime
seksen yaşımda olsam bile tuttururum
yeterince yaşayamadım, erkendi diye

yeterince göremeyeceğim
uzaklar en az aklım kadar bulanık
yakındakilerin hepsi sevgisiz
aynı evdekilere gözüm kör
gönlüm ırak, taşlaşmış...

ellerim yağlı pis
yüzüm gözüm şiş
pazar yaşamasak keşke dostlarım
ben pazarları pek mutlu olamadım
cehennemde belki her gün pazardır
yazları da sevmem muhtemelen yazdır
sonsuz bir yaz ayının pazar kahvaltısı
kesin akrep ve çıyandır.

Klasik bir soruyu ortaya atarak başlık oluşturmak istedim. Hoş geldiniz diyerek sorumuzu açıklamaya geçiyorum. Hepimizin duyduğu bir cümle bu. Ben ne yaşamış olabilirim? Belki hiçbir şey belki de çok şey. Bunun önem var mı? Ufak bir önyargı ile sorulan genellikle kendi duyguları hep hafife alındığı için kendinden sonraki nesle de bunu öğretmeye ve directmeye çalışılan, büyüklerimizden gelen dogma düşünce kalıbı. "Oho sen ne gördün ki bizim zamanımızda neler neler vardı." Gibilerinden. Gelin ben sizi çocukluğunuza götürüeyim.

Basit görülen, çocuktur unuttur diye düşünülen çocuk psikolojisi. Bilgi çağında yaşadığımızı düşünürsek; hepinizin tüm yaşamımızın travmalarımız ile şekillendiğini bildiğini düşünüyorum. Peki çocukken yaşadıklarınızın siz de sandığınızdan daha çok etkisi olduğunu söylesem. Psikolog ve psikiyatristler tarafından da önemli olduğu geç fark edilen çocuk psikolojisini konuşmak istiyorum. 1980'lerden sonra daha da önem kazanmaya başlayan bu alan keşfedildikçe tedavilerden olumlu yanıt alma olasılığı arttı. O dönemleri dikkate alarak baktığımızda uzmanların bu konuda destek görmesi biraz zorlu olmuş. Nihayetinde uygulanan terapiler işe yarayınca popüleritesi artmış. Şimdi kafanızda büyük tedavi yöntemleri oluşmasın, hastanın durumu anlaşılıp tedaviye başlandığında yapılan işlemler pek de karmaşık değilmiş; Bağ kurmak. Genellikle sorunun kaynağı ilgisizlik ve sevgi kıtlığı olunca; oluşturulması gereken tek şey, çocuğun güvenilebileceği sağlıklı bir yetişkin ve onun akabinde düzen. Kaynakçada belirteceğim bir kitaptan bir şeyler anlatmak istiyorum sizlere: Doğduğunda gayet sağlıklı olan hasta sonraları kilo alamamaya başlamış. Öyle ki makineye bağlı bir şekilde yaşaması gerekecek duruma gelmiş. Annesi gerekli tüm testleri yaptırmış, bir sürü doktora götürmüş lakin hiçbir şey işe yaramıyormuş. Gel gelelim gidilmeyen, son çare olan psikiyatristlere. Dr. Bruce Perry'e hastanın durumu anlatılmış. Doktor, daha önceki doktorlar aksine ilk olarak hastanın annesi ile konuşmuş. Anne yetimhanede büyüyen o koruyucu aileden bu koruyucu aileye gönderilen bir çocukmuş. Böyle olunca da kadın ne bebekliğinde ne de çocukluğunda

sağlam güven ve sevgi bağı içeren güçlü bir ilişki kuramamış. Doktorumuz annesinin çocuğuna karşı olan davranışlarını da incelediğinde görmüş ki: Kadın çocuğu için her şeyi yapıyor onu düşünüyor fakat bunların yanında çocuğunun ne başını okşuyor ne de ona sarılıp öpüyormuş çünkü kadın da gerçek bir bağ kurmadan büyüdüğünden bebek için gerekli olan ilgiyi bilmiyor, anlamıyormuş. Ağladığında ona sarılıp sakinleştirmek yerine sinirleniyor, susmasını bekliyor, her şeyi tam olmasına rağmen neden ağladığını anlayamıyormuş. Beyninde o duyguları tetikleyen nöral ağlar kurulmadığından bundan sonra da kurulması mümkün değilmiş. Bunu doğduğunda gözleri kapatılan bir kedinin gözlerinde hasar olmasa da artık görememesine benzetebiliriz. Beyin kullanıma bağlı olarak gelişir. Kullanılan nöral sistemler daha baskın kullanılmayanlar daha az baskın olur. Konuya dönersek: Tüm verilen ilaçlara, yapılan kontrollere rağmen kimse anne-çocuk bağına, orda oluşan eksikliğe bakmamış. Önem vermemiş. Araştırmalarda da artık önemi bilinen bu bağ, aslında bizim şu anki ilişkilerimizin sağlamlığını, insanlarla kurduğumuz iletişimi etkili kılıyor. Sevgi belki basit görülür lakin anne kucağında oluşan güven, huzur, ağladığımızda bizim için uğraşan, bıkmadan ilgilenen birisi sandığımızdan da önemli. Durum fark edildikten sonra anne ve çocuktaki eksiklerden dolayı oluşan kilo alamama sorunu; kadına çocuğunu nasıl sevebileceği öğretilerek çözülüyor. Fakat ne kadın ne de çocuğu bu hisleri bebeklik döneminde tatmadığı için taklit yoluyla sonradan öğrenilen bu davranışlar, asla gerçek olmuyor. İlerleyen tüm insani ilişkilerinin de içi boş olmasına sebebiyet veriyor.

Düşünsenize bir anneye bebeğini sevmeyi öğretmek zorunda kalıyorsunuz. Ne kadar gerçekçi olabilir ki bundan sonraki ilişkileri de. Ne bir başkası ne de kendi annesi ile gerçek olmayan bağlar kuran biri sağlıklı mıdır? Annesi tarafından daha az bakılan ve ilgilenilmeyen yavru köpeklerin bile bir süre sonra öldüğünü biliyoruz. İnsanlar gibi duyguları gelişmiş canlılarda ne gibi sorunlara yol açabileceğini düşünün. Ne kadar da basit bir durum aslında değil mi? Sanıyoruz ki herkeste doğuştan var: bu koşulsuz sevgi, lakin öyle değil. Aman boş ver ilgi istiyordur dediğiniz kişileri bir daha düşünün ya da kendinize dönüp bakın illa yaşadığınız hayal kırıklığını küçük görenler olmuştur. Ufacık bir sevgi eksikliğinin bile nelere sebebiyet verdiğini gördük. Gerçekten de önemsiz mi acaba yaşanan çoğu şey? Baksanıza eskiden araştırılmaya layık bile görülmeyen durumlar şu an bizim benliğimizi oluşturuyormuş. Zamanla kim bilir daha neler çıkar. Unutmayın bizi hayvanlardan ayıran en önemli şey aklımız. Görüyoruz ki aklımızın en önemli kaynağı ise sadece basit bir sarılmaymış.

Şimdi soruyorum size: Sürekli küçük görülen önemsizleşen sorunlarınız gerçekten de önemsiz miymiş? Tekrardan soruyorum sizlere **"Ne yaşamış olabilirsiniz ki?"**

YARATICI OKURYAZARLIK KULÜBÜ

Merhaba sevgili okur, okulumuzdaki etkinlikleri arttırmak ve de birbirimizle daha yakın ilişkiler kurabilmek adına bir kitap kulübü oluşturduk. Bu grupta birlikte bir kitap belirleyip üzerinde veya düşündüklerimizle alakalı tartışmalar yapıyor, çay ve kahve eşliğinde sohbetlerde bulunuyoruz. Kendimizi derslerden biraz sıyrıp aklımızdakilerle alakalı sohbet etmek aslında hepimizin ihtiyacı. Seviyeli, yargılanmadan yapılan sohbetlerden bazen uzak kalıyoruz ve hem kafa dinlemek hem de fikir alışverişi yapmak için zevkli bir etkinlik. Okul çıkışı haftada bir gününüzden bir iki saat ayırmak sizlere de iyi gelebilir. Düşüncelerinizi paylaşmak ve de yeni birileriyle tanışmak isterseniz, sizi her zaman edebiyat zümresine bekleriz. Okuryazar gençler olarak size birkaç öneri, kitapla kalın :)

OLASILIKSIZ

Olasılıksız en sevdiğim ve de okuduğum en iyi bilim kurgu kitaplarından biri diyebileceğim bir kitap. Matematik, fizik, felsefe, psikoloji ve daha fazlasının ustalıkla işlemiş. Okuyucuya bilim kurgu filmi izliyormuş hissi veriyor. Kitabı elinizden bırakamayacaksınız

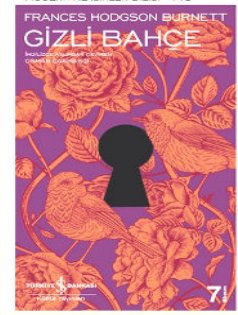
ZEHRA TOKATLI

GIZLI BAHÇE

Annesi ve babası tarafından sevgi görmeden büyütülen ve onları bir salgın hastalık sonucunda kaybeden ana karakterimiz Mary İngiltere'ye eniştesinin evine taşınır. Burada edineceği arkadaşlar ve kuracağı dostluklar hem onu hem de kuzeni Colin'i etkiler. Yazar pozitif düşüncenin hayatımızda ne kadar etkili olduğunu güzel bir hikaye ile anlatmış. Dili akıcı, okuması keyifli bir kitap.

ELA GÜNGÖR

DUNE

Bilim kurgunun baş yapıtlarından birisi haline gelen, beyaz perdeye uyarlanarak büyük bir başarıya ulaşan Dune, tüm övgüleri hak ediyor. Politika, felsefe, din, kültür ve bilim kurgu gibi her yönden konuyu içeriyor. Kız öğrencilerin zihinsel ve bedensel eğitim alan Bene Gesserit'ler, diğer bir adıyla Gerçeği söyletenler... Geçmişte insanlar ve robotlar arasında yaşanan savaştan sonra teknolojinin tamamen ortadan kalkmasıyla bilgisayar işlevi gören mentatlar... Okuyucuyu adeta büyülüyor.

ZEHRA TOKATLI

GERMINAL

Emile Zola; bu sert, sert olduğu kadar da gerçekçi romanında maden işçileri ve ailelerinin yaşamlarını tüm çıplaklığıyla anlatıyor, emek ve sermaye denklemini gözler önüne seriyor. Kitapta sistemin çarkları arasına sıkışıp kalmış işçi sınıfının metalaşması, yozlaşması gibi olgular; çarpıcı bir üslup ve akıcı bir kurguyla irdeliyor. Herkesin mutlaka okuması gereken kült bir eser.

KEVSER BAŞYİĞİT

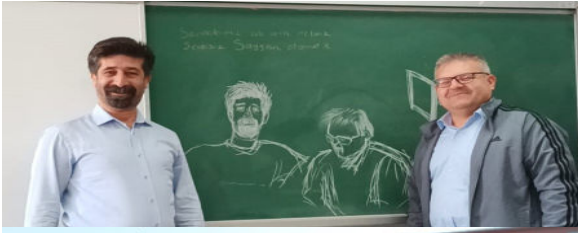

HASRETİNDEN PRANGALAR ESKİTTİM

Herkes şiir okumayı sevmez. Ama Hasretinden Prangalar Eskittim şiire ve edebiyata uzak insanın bile yüreğine dokunabilecek bir kitap. Ahmet Arif'in yalın, samimi ve her daim başı dik şiirleri insana güven ve heyecan veriyor. Bu kitaba bir şans verin derim.

KEVSER BAŞYİĞİT

Çanakkale Şehitleri Programı

Münazara Etkinliğimiz

Şampiyon Voleybol Takımlarımız

TEŞEKKÜR

Uzun yıllar okulumuzda eğitim yöneticiliği yapan Mehmet Sami YALIM hocamız emeklilik yaşamına merhaba demiş-tir. Kendisine öğretmenleri ve taze kurabiyeleri adına sağlıklı, mutlu ve uzun bir yaşam dileriz. Kurabiye Gezegeni dergimizin çıkarılmasında önyak olması, desteklerini hiçbir zaman esirgememesi ve her daim yanımızda bulunduğu için çok teşekkür ederiz. Güle güle Sami Hoca'm .

Şiir Dinletisi Programımız**Tiyatro Oyunumuz & Ekibimiz**

KİRAİ

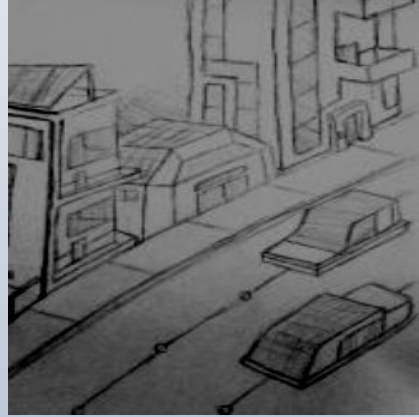
Manga kültürü hakkında bilgi sahibi olanlar için;

"Manga, resimli bir anlatı dizisidir. Çizgiler boyunca hikâye anlatır. Çizginin kalitesi sizi sayfanın sağ üstünden sol alta kadar götürür. Gözünüz bu çizgiyi takip eder. Bir tarama mevcuttur. Bu düzene alıştıktan sonra mangayı inanılmaz bir hızla tüketirsiniz. İçsel bir şeydir ve siz de giriş yaparsınız."

Sıkılıp bir sonraki sayfaya geçmeyenler için devam edelim, konu hakkında herkesin az da olsa bir fikri vardır. Ne yazık ki bu kültür hakkında az bilgi sahibi olmak önyargıları da beraberinde getiriyor. Hele ki kişi bu kültürü "toxic" olarak adlandırdığımız kanser kitle aracılığıyla tanıdıysa bu önyargılar düşmanlık beslemeye bile varabiliyor.

"Boş iş, saçmalık, oturun adam gibi dizi izleyin" tarzı yorumların genel sebebi ise çocuklar için çizgi roman olduğu iddiası. İnsanlar bunun bir içeriğe sahip olmadığını düşünüyor. Televizyon gibi sadece bir dikkat dağıtma olarak görüyorlar. Fakat gerçekten kaliteli bir içeriğe denk gelirseniz veya dünya genelinde popüler olmuş serileri araştırarak olursanız önyargılarınızı gidereceğiniz konusunda bir şüpheniz olmasın. Zevklerinize örtüşmese de en azından saygı duymaya başlar ve bu kültüre abartısız bir şekilde ilgi besleyip güncel olarak takip eden insanlara anlayış gösterebilirsiniz. (En azından bir deneyin derim.)Şimdi Asıl Konumuza Geçelim, Üzerinde çalışmaya başladığımız "Kirai" adlı mangayı aslında dergiyle aynı zamanda bitirmeyi planlıyorduk fakat doğruyu söylemek gerekirse iş sandığımızdan daha zor çıktı. O yüzden bu yazıda genel bir bilgilendirme yapacağız ve birkaç taslak çalışmasını göstereceğiz. Ne kadar uzun olacağı hakkında bir fikrimiz yok fakat hikayenin ana hatları belirlenmiş durumda. Konudan kısaca bahsedeyim; Manga 2064 yılında alternatif bir gelecekte geçiyor. Farklı ülkelerde yaşayan ve birbirlerinin varlığından tamamen habersiz olan üç ana karakterimiz (Dora Berk, Thyone Kiyama ve Rhea Aelenei) sabahın erken saatlerinde rutin bir şekilde uyanırlar, kahvaltılarını ederler ve hayatın sıkıcılığından ve klasiğinden bezmiş bir şekilde işleriyle meşgul olurken gökyüzünde kendi isimlerini ve kişisel bilgilerinin yazdığını görürler. Birkaç saniye sonra derin bir uyuya dalarlar ve gözlerini açtıklarında kendilerini hiç bilmedikleri ve tasarımı oldukça garip olan bir odada bulurlar. Bilmedikleri dilleri sanki ana dilleriymiş gibi konuşabilmenin şaşkınlığı ve oturdukları yerden hareket edememenin korkusuyla neler olduğunu çözmeye çalışırlar.

Peki ya aralarındaki bağ nedir? Onları oraya kim, neden getirmiştir? Cevaplarını alacaklardır, tek bir koşulla, sorgulamamak ve boyun eğmek...Spoiler vermemek amacıyla oldukça dikkatli ve az yazmaya gayret gösterdim. Umarım bunlar okuyanları heyecanlandırmaya veya sonucu merak ettirmeye yetmiştir. Umarım ortaya beklentileri karşılayacak bir şeyler koyabiliriz.

Bu çalışmadaki asıl amacımız ise yazının başında da ele aldığımız anime-manga kültürü hakkındaki önyargıları kaldırmaya ve insanları buna ısındırmaya çalışmak. Bir de can sıkıntısı var tabii.

Hepimizin bir şekilde duyduğu hatta katılanlarımızın olduğu MUN (Model United Nations) aslında nedir?

MUN açılımı açısından da Birleşmiş Milletler Simülasyonu olarak yorumlanabilir. MUN konferanslarında katılımcılarıyla beraber dünya gündeminde bulunan global sorunlara çözüm aranmaktadır. Bu konferanslar birkaç tane komiteden oluşur: IMF, FAO, DISEC, ECOSOC, SOCHUM, UNESCO, UNHRC başlıca verilebilecek örnekleridir. Komitelerde önceden belirlenmiş ve duyurulmuş olan komite gündemi üzerinden bir nevi münazara döner. Delegeler kendilerine verilen ülkelerin politik çizgisine göre konuşma gerçekleştirip kendi düşüncelerini de belirtebilecekleri bir fırsat sunar. MUN konferanslarının asıl amacı öğrencilerin dünyaya karşı bakış açılarını geliştirmek ve uygulama yaparak demokrasi ilkesini pekiştirmektir. Özellikle yabancı dil seviyesi, topluluk önünde konuşma, liderlik yeteneği, yaratıcı düşünme ve sorun çözme becerilerini geliştirmek için MUN konferansları son yıllarda oldukça önem kazandı. İngilizcenin yanı sıra Türkçe (MBM), Almanca ve Fransızca düzenlenen konferanslar da var. Üstelik ülkemizde ve yurt dışındaki bazı üniversiteler, MUN sertifikalarına burs vermeye başladı.

Konferanslara başvurmak için basit bir prosedür izlemek yeterli oluyor; konferansı gerçekleştiren okulun belirlediği başvuru tarihi başladığında başvurabiliyorsunuz. Başvuru formunu gönderdikten sonra değerlendirmeye alınıyorsunuz. Konferansın halkla ilişkiler ekibi size ret veya onay içeren mektubunuzu başvurunuzun değerlendirmesini bittikten sonra gönderiyor. Mektubun içinde belirtilen şartları gerçekleştirdikten sonra katılmaya hazırsınız ayrıca mektubunuzun içerisinde konferans hakkında bilmeniz gereken her şeyi de sizle paylaşıyorlar. Konferansa gerek davranışsal gerekse de kılık kıyafet olarak adeta bir diplomat edasıyla bekleniyorsunuz. Bu da resmi giyinmek anlamına geliyor.

MUN konferanslarının size diğer bir olanağı sosyal yönden olacaktır, birbirinden apayrı fikirlerle sahip insanlara aynı ortamda bulunmak; onların fikirlerinden etkilenip onların düşüncelerini etkileyebilmek kişinin farklı bakış açılarını kazanması ve kriz yönetiminde duruma farklı yönlerden bakabilmesidir. Kendi adıma konuşmam gerekirse konferanslar sayesinde edindiğim arkadaşlıklar her yönüyle bir insanın arayacağı türden. Konferanslar sadece münazara üzerine geçmiyor tabii ki kahve aralarında ve komite içlerinde eğlenmek için çeşitli aktiviteler yapılıyor. Komite içerisinde "gossip box" (gıybet kutusu) aktivitelere verilebilecek en büyük örnek olabilir. Kahve aralarında da ödüllü küçük yarışmalar yapılıyor.

Size yeni bir haber olarak okulumuzda 16-17-18 Mayıs tarihinde MBM (Model Birleşmiş Milletler) yapacağımızı duyurmaktan mutluluk duyarız. Konferansımızla ilgili gelişmeleri @befmbm23 nstagram hesabından ulaşabilirsiniz!

İSKELETLER VE ÇOCUK

Bak şuraya

iskeletler vermiş el ele
dans ediyorlar neşeli
hareketli bir müzik eşliğinde
aralarında bir oğlan
yanakları kıpkırmızı tombul
suratlı

bilmeden öldürüleceğini

o çok sevdiği

kemik adamlar tarafından

çilleri parlıyor güneşte çocuğun,

ela gözleri sevinçle kısıyor.

tombul ayakları yemyeşil çimenlere basıyor,

ararken annesi yavrusunu

minik çocuk ederken dansını

iskeletler kurarken planı

ve güneş doğarken o sabah

hepsini gördüm ben

hiçbir şey yapmadan

gösterişli rahat tahtımda kılımı kıpırdatmadan

olacakları bilerek.

ve işte çocuk oldu bir ölü

tombul bedenindeki iskelet ordaydı

kemik adamlarla aynı zayıflıktaydı

annesi tanıyamadı çocuğu

feryat figan bağırdı

çocuk hatırlayamadı kendi anasını.

ben acıyı verenim.

minicik bedene ölüm veren

annenin yüreğini parçalayan.

kemik adamları yaratan benim

sana acı veririm çünkü acizsin

en üstün ve iyi benim

ama herkese acı veririm

itaat ve dua

iyilerin kandırmacası

kötülük veba gibi bulaşıcı

dünyaysa bir sanrı

adaletliyse bu kadar Tanrı

Neden verir bu kadar acı?

MÜBERRA SARI

Hayatlarımız boyunca pek çok olumsuzlukla karşılaşırız. Örneğin çok çalıştığınız, elinizden gelenin en iyisini ortaya koyduğunuz bir sınavdan; sınav esnasındaki baş ağrınız yüzünden düşük not alabilirsiniz. Bu sizin kontrol edebileceğiniz bir durum değildir. Bu durumda oturup değiştiremeyeceğiniz bir durum için sızlanmalı mısınız yoksa önünüzdeki sınavlara odaklanarak 'filozofça bir tavır' mı takınmalısınız? "Filozofça tavır" değiştiremeyeceğiniz şeyler için endişelenmemek anlamına gelir. Stoacılar ise işte tam da buna odaklanmaktadırlar. Ölümler, doğal afetler, sağlık problemleri ve maddi durumlar... Bunların neredeyse hiçbiri, kararı bize ait olmayan durumlardır. Bu durumları kontrol edemesek bile bu durumlar karşısında vereceğimiz tepkiler tamamen bize aittir. Bizim sorumlu olduğumuz şeyler hislerimiz ve düşüncelerimizdir. Bizim sorumluluğumuz dışında gerçekleşen durumlar için kaygılanmak yersizdir. Mutlu ve hakiki bir yaşam istiyorsak durumlar karşısında doğru ve rasyonel tepkiler vermeliyiz. Stoacı yaşam felsefesinin üç ana öğüdü vardır:

-Doğanın planına güven.

-Sadece değiştirebileceğin şeyler üzerine endişelen.

-Kendinin iyiliği için değil bütünün iyiliği için hareket et. Stoacılar göre evrenin mükemmel bir akışı ve büyük bir planı vardır. Bizim yapmamız gereken bu işleyişe olabildiğince katkı sağlamak, üzerimize düşen görevleri layığıyla yapmaktır. Bir işi yapmadan önce "Bu iş evren için de yararlı olacak mı?" diye düşünmeliyiz. Marcus Aurelius bu düşüncüyü gayet iyi özetlemiştir: **"Arı kovarı için iyi olmayan arı için de iyi olamaz."** Stoacılık felsefesi bugüne kadar pek çok kişinin hayatını etkilemiş, hayata tutunmasını sağlamıştır.

Stoacı hayat felsefesi hakkında size önerebileceğim birkaç kitap:

Cicero - Yaşlılık Üzerine

Epiktetus - Düşünceler ve Sohbetler

Lucius Seneca - Yaşamın Kısalığı Üzerine

Jean Brun – Stoa Felsefesi

KEVSER BAŞYİĞİT

Ölüm, insanlık tarihi boyunca korkulan ve hatta travmalara yol açan bir kavramdır. Ancak kimi sanatçılar da kaçınılmaz olanı kabullenip ölümü romantize ederek bunu korkunun ötesinde bir estetiğe dönüştürürler. İşte bu sanatçıların başında da Takato Yamamoto geliyor benim gözümde.

Kendisi 15 Ocak 1960'da Japonya'nın Akita kentinde doğmuştur.

Yamamoto daha sonra 1983'te Tokyo Zokei Üniversitesinden resim diplomasını aldı. Ardından 1991-1993 yılları arasında geleneksel bir japon çizim stili olan "ukiyo-e" üzerinde çalıştı. Ukiyo-e'nin sade çizim tarzıyla Avrupa gotik sanatını harmanlayıp kendine has, biraz rahatsız edici bir yandan da estetik haz uyandıran; karanlık, esaret, metamorfoz, aşk ve ölüm temalarını kapsayan ve bizzat "Heisei aestheticism" olarak tabir ettiği sanat tarzını oluşturmuştur. Hatta ilk sergisi de Heisei Aestheticism adıyla 1998'de Ginza Creation Gallery G8'de sunuldu.

Yamamoto'nun resimlerinde 16. ve 17. yüzyıllar arasında etkili olan ve temelinde "memento mori" yani fani olduğunu hatırla düşüncesinin yer aldığı Vanitas sanat tarzının etkilerini görebiliriz. Takato'nun resimleri sembolik olarak büyüme ve çürüme arasındaki döngüyü, yaşamın oluşumunu ve ölünce bedenin terk edilmesini ifade eder. Ölümü konu edinen diğer modern sanat uygulamalarıyla zıt olarak Yamamoto'nun perspektifi daima sakindir. Ölümü asla vahşet ve şiddetle anlatmaz onun yerine ölümü görkemli imgelerle estetize eder ve sonradan gelen bir düşünceyle ifade eder. Ona göre ölüm her zaman yakındır ve sadece insan olmanın sonraki bölümüdür. Bu fikirlerinden de anlaşılacağı gibi Uzak Doğu ve Japon felsefelerinin etkisinde olduğunu söyleyebilirim bu yüzden de resimleri daima çok zariftir. Organik şekil ve desenleri sıklıkla çok ince estetik çizgilerden oluşturur ve bu narin işleyişi çalışmalarının görsel kodları içinde yer alır. Eğer siyah beyaz mürekkepli çizimlerinden birine daha yakından bakarsak kağıda çizilen her bir çizgideki hassasiyeti görebiliriz. Bu tekdüze çizgiler eserde düz bir kompozisyonun aksine gerçekçilik hissi uyandırır ve üç boyutluluk katar. Sert ve keskin çizgiler yerine daha narin, akışkan ve kırvrımlı çizgiler kullanması kompozisyonlarının belirli bir başlangıcı ve sonunun olmamasını, onun yerine daha akışkan ve son derece döngüsel olmasını sağlıyor. Minimal ve pastel renk paleti kullanımıyla da erotik ve grotesk sanatın elementlerini gizemli ve kendine has bir biçime büründürüyor.

Kaçınılmaz ölümlülük duygusuyla ölüm ve var olmak arasındaki gerilim Yamamoto'nun tüm çalışmalarındaki ortak üç temel konudur. Onun haricinde Yamamoto'nun resimlerinde konular, çarpıcı görünüşleriyle dikkatinizi çeken, sık sık çatışmacıdır. Acı ve neşe, yaşam ve ölüm, kölelik ve teslimiyet - bunların hepsi sıklıkla iç içe geçmiş durumdadır bu sayede de iğrenme ve haz arasında sonsuz bir dans yaratır. Bu çatışmalar neticesinde Yamamoto'nun bütün çalışmaları kendi içinde gerçekleşmiş gibi bir bütün halde görünür. Yamamoto ölümü tasvir ederken, insan formunu değiştirerek hâla biraz da olsa insan olduğun hissedebildiğimiz anlaşılabilir varlıklara dönüştürür. Genellikle bedenleri, parçalanmış ve içinden birtakım organik maddeler fıskırmış bir biçimde tasvir eder. Burda Yamamoto'nun konsept olarak ölüm fikri aslında dönüşümdür, fiziksel bedenin tamamen farklı bir şeye dönüşümü, bir çeşit metamorfoz. Bu yüzden de Yamamoto insan formunun sınırlarını zorluyor ve bu da dönüşümü Heisei aestheticism'in anahtar düşüncesi yapıyor.

Yamamoto'nun ölmekte olan çiçeklerle dolu koyu kızıl dünyası, yaratılıştakini dışa çıkararak vücudu açar ve eti görünür kılar. Onun resimleri bizim kendi limitlerimizin birer aynası işlevini görür. Bizim aşılabilir vücudumuz, sınırlarımızın bir sembolü haline gelir. İnsanın içindeki neyin kırılğan olduğunu göstermeyi seçerek, vücudu gerçeklikten varoluş sonrasına doğru uzaklaştırarak; algımızın, ölümlülüğümüzün ve fiziksel kısıtlamalarımızın parçalanmasını yansıtıyor. Yamamoto ölümün kutsallığını da beden saflığını da ihlal etmiyor aksine; gerçekten canlı olmanın, yaratmanın ve var olmanın ne anlama geldiğini bizlere yansıtıyor.

Merhaba, burası benim şehrim Pergamon. Belki de bana büyüğü hissettirmesi bu yüz-dendir. Şehirler tarihleri ve insanlarıyla var olur. Bir şehrin büyüğü, en ufak toz parçasına kadar kazınmamış olsa ne anlamı olurdu gidip gördüğümüz o antik şehirlerin? O en ufak toz parçası bile o şehrin insanların tüm hikayelerini en derinlerinde taşır. Tüm bunlara rağmen insanlar taşlara kazıdıklarının yanında çok şey de silerler.

Bu yüzden unuttuk dediğiniz yerden başlayacağım. Bir zamanlar dünyanın en gözde şehirlerinden biri olan Pergamon'dan. Dünyanın en zengin kütüphanelerinden birine sahip olan Pergamon'dan ve kitap yazabilmek için parşömeni icat eden Pergamonlulardan. Antik zamanlarda hastaların sanat ve doğayla tedavi edildiği Asklepiondan başlayacağım.

Pergamon yüzyıllarca Atina'ya meydan okurcasına kültür ve sanatın merkezi olmayı sürdürmüştür. Sanat, kültür ve bilimle ısıldayan bu şehir ışıklarını bir süredir açmamasına rağmen bunlar Pergamon'un atomlarına kazınmıştır. Antik şehrin her kalıntısının altında kültür pınarları bulunmaktadır. Bugünlerde yalnızca damllarına rastlansa dahi fışkırmak isteyen bir kaynağı hiçbir güç durduramaz. Pergamon bir gün yine güneşine kavuşacaktır. Çünkü insan denen mahlukun en önemli niteliklerinden biri unutmaktır. İyiliği de kötülüğü de, acıyı da mutluluğu da, korkuyu da sevinci de unutulardı. O yüzden aynı hataları tekrarlarlardı.

Tıpkı tarihi unuttukları gibi unutulardı hem de. Kendilerinden öncekilerin inançlarını, sevgilerini, kavgalarını, doğrularını ve yanlışlarını unuttukları gibi tıpkı. Belki de görmezden gelirlerdi. Atalarının tanrılarına ibadet ettikleri yerlere bir kere bile ayak basmadan ölüp giderlerdi. Onların yaptığı gibi sanatla değil spreylarla duvarlara ilan ederlerdi aşklarını ve nefretlerini. Kendi hikayelerini önceki hikayelerden bağımsız sanırlar ve bu hikayelerin anlatıldığı şehirlere sadece konserler için giderlerdi.

Pergamon, bütün insanlığın, hepimizin ortak mirası. Bu yüzden bu şehre çok benziyoruz. Bu yüzden eğer Pergamon'u gerçekten hissetmeyi başarabilirsek eğer tanıdık bir hisle dolar içimiz. Değişen zamanlara karşılık Pergamon hala insanların bir yansımasıdır çünkü. Tıpkı Zeus Altarı'nın akıl almaz güzellikteki frizlerinde anlatılan o hikayedeki gibi. Tanrılarla devlerin savaşı... Olymposlu tanrılar Pergamonluları temsil eder. İyiliği, şefkati ve kültürü korumak için devlerle savaşırlar. Pergamonlular uygar bir halktır, Olymposlu tanrılar gibi, ve Olymposlu tanrılar da iyiliği korumak için barbar devlerle savaşırlar. Olymposlu tanrılar insanlara çok benzer.

Bu hakikati başka hiçbir ölümsüze itiraf etmemiş olmama rağmen, aslında biz tanrıların da insanlar kadar tutarsız, aptal, zayıf, korkak, bencil, ahlaksız, zevk düşkünü olduğumuzun farkındaydım. Evet, aynı zamanda onlar kadar zeki, cesur, güçlü, tutarlı, erdemli ve fedakardık. Sanki bizler, insanların ölümsüz haliydik.

Bu yazı size “bunu hayatımda asla kullanmayacağım, niye öğreniyorum ki yaa?” dediğiniz iki konunun kullanım alanlarından bahsetmek ve ilgi yaratmak içindir.

Mantık:9. sınıfın ilk konularındandır, eminim çoğunuz sıkıcı bulmuşsunuzdur. Ama elektronik veya bilgisayar mühendisliği yönünde bir kariyer düşünüyorsanız öğrenmeniz gereken bir konudur.

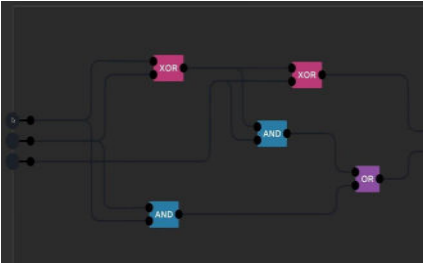
Görsel 1.1

p	q	r	$p \wedge q$	$q \wedge r$	$(p \wedge q) \wedge r$	$p \wedge (q \wedge r)$
1	1	1	1	1	1	1
1	1	0	1	0	0	0
1	0	1	0	0	0	0
1	0	0	0	0	0	0
0	1	1	0	1	0	0
0	1	0	0	0	0	0
0	0	1	0	0	0	0
0	0	0	0	0	0	0

$$(p \wedge q) \wedge r = p \wedge (q \wedge r)$$

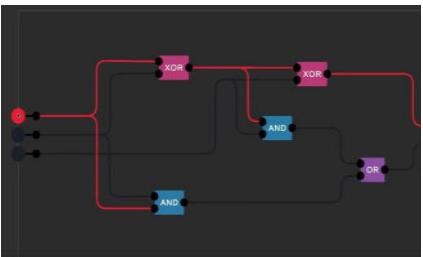
Şu andan itibaren görseller ile uyumu için mantık konusundaki “V”, “AND”, “^”, “OR” “v” ye “XOR” şeklinde sesleneceğim.

Görsel 1.2

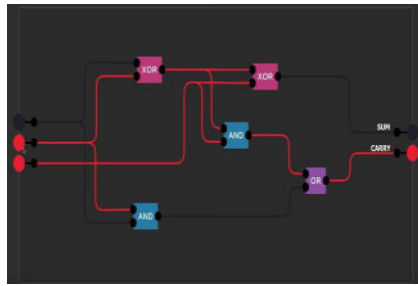

Mesela Görsel 1.2 de 2 tane 2 bit sayıyı toplayacak basit bir sistemimiz vardır.

Görsel 1.3

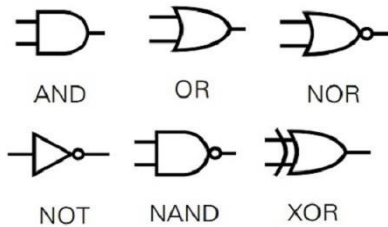

Görsel1.4

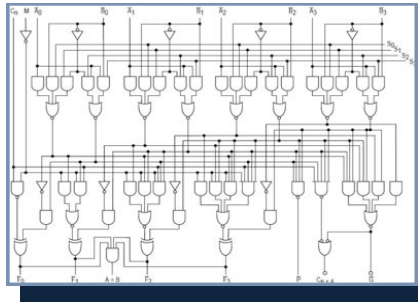

Gördüğümüz gibi 1 tane giriş olduğunda toplam bit’imiz 1’dir. İki tane girişimiz olduğunda toplam bit’imiz 0 ve “carry” bit’imiz 1’dir. Bu binary olarak “10” şeklinde ifade edilir. mantıkünitelerin gösterimleridir. Görsel 1.6 size bir işlemcinin içindeki aritmetik ünitesinin iç yapısını gösterecek.

Görsel1.5

Görsel 1.6

Umarım bu kısım Mantık konusunun ne işe yaradığı ile ilgili bir fikir oluşturmuştur.

Vektör: Vektörler, genel olarak oyun yapımında nesnelerin diğer nesneler ile etkileşimini sağlamak için kullanılır. Örneğin ışığın nesneler ile etkileşimini belirlemek için “skaler çarpım” kullanılır. Skaler çarpım görsel 2.1 de tanımlanmıştır.

$$\vec{A} \cdot \vec{B} = AB \cos \theta$$

or

$$\vec{A} \cdot \vec{B} = A_x B_x + A_y B_y$$

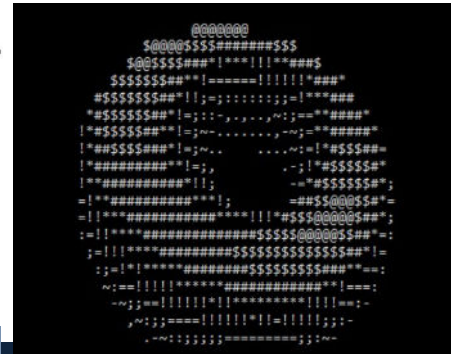
Görsel 2.1

Görsel 2.2 de görebildiğiniz gibi bu formül iki vektörün arasındaki açıyı bulmak için kullanılabilir.

$$\frac{\vec{a} \cdot \vec{b}}{\|\vec{a}\| \|\vec{b}\|} = \cos \theta$$

Görsel 2.2

Bir vektörün yüzey normali (yüzeye dik 1 birim uzunluğunda bir vektör), diğer vektörün de ışığın vektörü olduğunu düşünürsek ışığın aldığı yolun karesi ile skaler çarpım sonucunda bulduğumuz kosinüs değerini çarparsak yüzeyin ne kadar aydınlanacağını bulabiliriz.

Görsel 2.3

Örneğin bu torus şekli tam olarak böyle yaratılmıştır.

Umarım bu yazı size bu konuların gerçek hayatta kullanım alanları ile ilgili yeterli bir bilgi vermiştir ve ilginizi çekmiştir kaynakçada bulunan linklerden daha fazlasını öğrenebilirsiniz.

Kaynakça:

https://en.wikipedia.org/wiki/Scalar_projection
<https://www.mathcentre.ac.uk/resources/uploaded/mc-ty-scalarprod-2009-1.pdf>
<https://www.geeksforgoeks.org/vector-projection-formula/>
<https://www.elprocus.com/basic-logic-gates-with-truth-tables/>
https://en.wikipedia.org/wiki/Arithmetic_logic_unit
https://en.wikipedia.org/wiki/Logical_connective
<https://www.youtube.com/watch?v=QZwneRb-zqA>
<https://www.a1k0n.net/2011/07/20/donut-math.html>

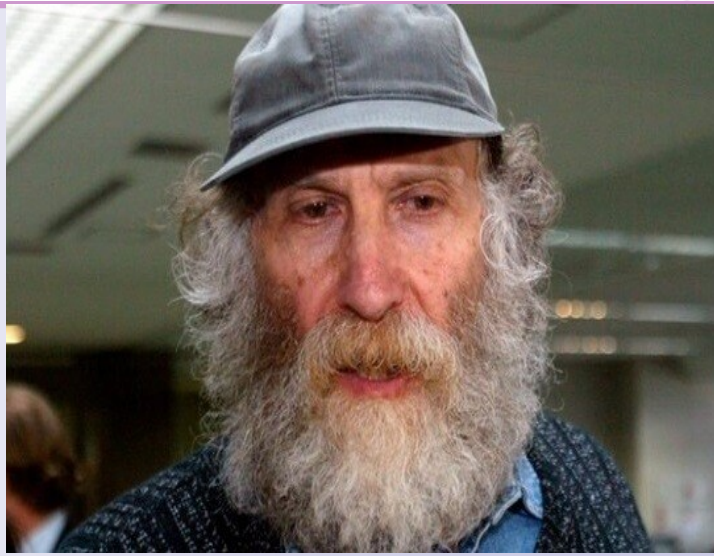
Bobby fischer, kendisi satranç dünyasının şimdiye kadar gördüğü en tartışmalı, gizemli ve nevrotik dünya şampiyonu. Tüm zamanın en iyi satranç oyuncusu kim sorusuna sayılan üç isimden biri Kasparov, Carlsen ve Fischer. Yükseliş ve çöküş; izolasyon, delilik fetih ve deha en sonundaysa yalnızca yitirmek. Bunların hepsi Bobby Fischer'in hikayesinin bir parçası.

Robert James Fischer 1943 9 martta dünyaya geldi. Kendisi Brooklyn New York'ta büyüdü. Ondandır 4 yaş büyük bir ablası vardı ve annesi Regina Wender Fischer bekar bir anneydi. Çocuklarını geçindirmek için iki işte çalışıyordu, hem öğretmenlik hem de hemşirelik yapıyordu. Bobby'nin karakteri annesinin etrafında şekillendi, Regina Fischer alışılmışın dışında biriydi. Kendisi Polonya Yahudisiydi, Sovyetlerde yaşamıştı orada da ilk kocası Alman biyofizikçi Hans-Gerhardt Fischer ile tanıştı ve evlendi ama

Bobby'nin gerçek babası bir aldatma sonucu Reginanın Almanyada tanıştığı Macar Yahudisi zamanında Albert Einstein'la çalışmış matematikçi ve fizikçi Paul Nemenyi idi. Evliliği boyunca Sovyetlerde kaldı ama Stalin'in Yahudi karşıtı rejimi yüzünden Amerika'ya yerleşti bu sırada da kocasından ayrıldı. Regina New York'ta gelenekselden uzak aktif bir yaşam temposu içindeydi hırslı bir aktivistti neredeyse hiç evde değildi. FBI'ın Regina üzerine 900 sayfalık raporu var, komünist olduğu zaten biliniyordu ama FBI'ın bir Sovyet ajanı olabileceğinden şüpheleniyordu. Sofistike, hedef amaçlı ve zekiydi bunun emareleri Bobby'nin üzerinde de görünecekti. Bobby satrançla altı yaşındayken ablasıyla bir şeker kutusunun arkasından talimatları okuyarak tanıştı. O zamandan itibaren tek yaptığı satranç oynamak olmuştur, ablası oynamaktan sıkıldı ama Bobby devam etti. Bundan böyle tahtada kendine karşı kendisiydi. O yaz bir satranç kitabı buldu ve altını üstüne getirdi. Annesi onu bu takıntı düzeyinde ilgisi için psikiyatriste götürdüğünde psikiyatrist: "Takıntılı olunacak çok daha beter şeyler var." dedi. Satranç o dönemde Amerika'da hiç popüler değildi yalnız Sovyetlerde gelişmişti. Sovyetler satrancı dünyaya bir güç gösterisi, entelektüellik ve üstünlük simgesi olarak kullanıyordu. Okullarda öğretiyorlardı, oyunlara burs ve para temin ediyorlardı, büyükustaların tümü değilse de büyük bir çoğunluğu Sovyetlerden çıkıyordu. Haliyle satranç kitapları da Rusçaydı. Bobby bu bilgilere erişebilmek için kendi başına Rusça öğrendi. Sekiz yaşındayken o zamanın İskoç şampiyonuyla oynadı, kaybetse bile oynayışı ses getirdi ve sahneye adımını attı. Satranç kulüplerine katıldı ve turnuvalarda oynadı. Taş fedaları yaparak kendinden yaşça büyük ve daha deneyimli rakiplerinin egosuna saldırıyordu. 14 yaşında Amerika şampiyonu, 15 yaşında gelmiş geçmiş en genç büyükusta oldu. Amerika için bu süregelen soğuk savaşta Sovyetlere karşı kullanılacak bir kozdu. Tal, Petrosian, Botvinnik gibi Sovyet büyükustalarla oynadı ve Fischer'in bu kadar umut vadedic olmasıysa soğuk savaşta sadece daha da kızıştırdı.

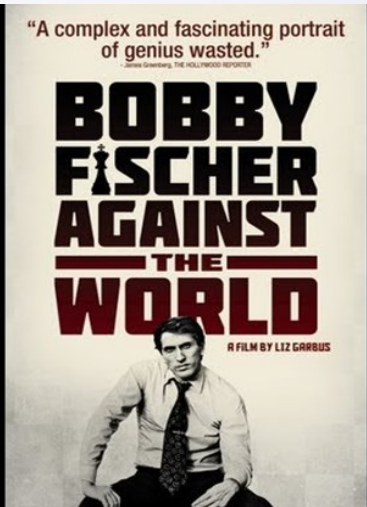
Fischerle tanışanlar onda bir şeylerin doğru olmadığını sezdiklerini söylüyorlardı ama bu hep gözardı edildi, hırs ve zafer duygusuyla herkes zehirlenmiş kaptırıp gidiyordu. Zaten yüksek başarının tarifinde bazı malzemeler zehirlidir. Çocukluğundan beri sadece o ve satranç olmuştur. Hiç normal bir çocuk gibi sosyalleşmemişti, bir bakıma yabaniydi de. 16 yaşından itibaren yalnız yaşıyordu, Regina bir gün onu öylece bırakıp gitmişti, Bobby'nin çocukluğundan beri yalnızca büyüyen ve büyüyen bir deliği vardı. Erken Yahudi olmasına rağmen Yahudi düşmanlığıyla bilinirdi. Birisi onu Yahudilikle ilişkilendirirse sadece anne tarafından bir bağlantısı olduğunu söyleyip görmezden gelmeyi tercih ederdi. Hitleri idealize etmişti ve Haloucaust'u açıkça inkar etmişti.

Amerika'yı kanca burunlu sünnetli pis Yahudilerce yönetilen bir sağmalık olarak tanımlardı. 11 Eylül saldırıları yaşandığı için mutlu olduğunu Amerika'nın kötü dış politikası yüzünden 11 Eylülü hak ettiğini ifade etti. Bir keresinde Nietzsche'nin "Din, insanların sezgilerini köreltmek içindir." sözünü alıntılamıştı fakat 60'ların ortasında koyu bir Hristiyan olup Worldwide Church of God'a katıldı. Bu kuruluş 1975'te dünyanın son bulacağını ve İsa'nın dünyaya geri döneceğini öne süren katı, minimalist bir Hristiyanlık mezhebiydi bu. Bir şekilde dünyanın son bulacağına inanıyordu. Kadınların satrançta iyi olamayacağını çünkü erkekler kadar zeki olmadıklarını ifade etmişti. Robert James Fischer'la tanışan herkes onda bir tuhaflık olduğunu çatlak ve tutarsız hissiyatlarını benimsiyordu ve kariyeri boyunca yükselse de onun için endişelenecek veya bu hallerine aldırış edecek pek kimse yoktu. Bobby bu kadar dengesizken Amerika'nın ondan faydalanma planları her zaman istedikleri gibi gitmedi haliyle.

1972'de dünya şampiyonluğu unvanı için o zamanki dünya şampiyonu Boris Spassky ile İzlanda'da oynayacaktı. Tüm dünya bunu bekliyordu. Bu maç için Fischer : "Uçuşan bombalar yerine ben ve Spassky bir satranç tahtasında karşı karşıyayız" demiştir. Başlangıç seremonisinde Fischer ortalıkta yoktu. Herkes Fischer'ı arıyordu ama ondan ses seda yoktu. Davranışları kariyeri boyunca devam edeceği üzere çelişkili ve düzensizdi. Büyük adam emirleri ve fon talepleriyle Fischer bir şekilde İzlanda'ya geldi. İlk maçı kaybetti, kameraların kaydetme seslerinin onu rahatsız ettiğini söyledi kameraların olmadığı bir yerde oynamak istediğini aksi takdirde turnuvada oynamayacağını söyledi, dünya satranç federasyonu tüm parayı oyunu yayınlayarak kazandıkları için bu teklifi reddetti. Burada Fischer'ın kartopu paranoyasının kümelenmeye başladığına şahit oluyoruz. Sandalyesine Sovyetlerin radyasyon yayan cihazlar enjekte ettiğini iddia etti, sandalye araştırıldı ve sandalyede tek buldukları ölü bir sinekti. İkinci maça gelmedi ve otomatikman kaybettii sayıldı. Böylece satranç federasyonu Fischer'ın isteğini yerine getirmeyi kabul etti. Fischer dünya şampiyonasında ünlü olduğu açılışları oynamayarak Spassky'nin hazırlığını değersiz kıldı bu sayede bilginin değil yeteneğin baz alındığı oyunlara ortam hazırladı. Maçlar New York Times meydanında canlı olarak yayınlandı, insanlar kafelerde satranç oynuyor ve bir sonraki hamlenin ne olacağına bahis oynuyorlardı. Bobby Fischer bu şampiyonada yüzyılın maçını oynadı ve galibiyete imza attı. Oyun satranç tarihinin en çok değerlendirilen oyunlarından biri ve Fischer, kariyerinin zirvesinde, sadece ışıltıyor. Turnuvayı 12+1/2'a 8+1/2 kazandı ve ilk Amerikan dünya şampiyonu oldu.

Ve düşüş, Bobby Fischer kayboldu. Kimse ne ondan haber alabiliyordu ne de nerede olduğunu biliyordu. Hiç alışıl gelmiş değildi. 1975'te unvanını savunması, Anatoly Karpov'a karşı oynaması için çağırıldığında Fischer federasyona karşı bazı taleplerde bulundu: berabere biten maçların sayılmaması gibi. Federasyon kabul etmedi ve Fischer federasyonun şartlarında oynamayacağı için herhangi bir maç olmadan Anatoly Karpov dünya şampiyonu ilan edildi. 20 yıl boyunca hiçbir rekabetçi maç oynamadı, kamu gözüne görünmedi. 1992'de dünya şampiyonluğunu kazandığı Spasskye rövanş teklif etti, siyasi hedeflerden uzak sadece satranç uğruna yapılacak bir oyun. Fischer maçı kazandı ve maç için şimdiye kadar görülmüş en yüksek para ödülünü talep etti, maç Yugoslavya'da oldu ve Amerikan yetkililer katılımının illegal olduğunu bildirdi Fischer tabii ki iplemedi böylece Fischer için tutuklanma emri çıkarıldı. Hayatına bir göçmen olarak devam etti. Macaristan ve Filipinlerde bir zaman yaşadktan sonra 2004'de Japonya'da göçmen büro tarafından tutuklandı. 16 gün hapse kaldı. İzlanda'dan vatandaşlık talep etti ve hayatına bir İzlanda vatandaşı olarak devam etti. 17 Ocak 2008'de böbrek yetmezliğinden öldü ve bir Katolik olarak gömüldü. Bildirilene göre son sözlerini: "Hiçbir şey insan dokunuşu kadar yatıştırıcı değil." şeklindedir.

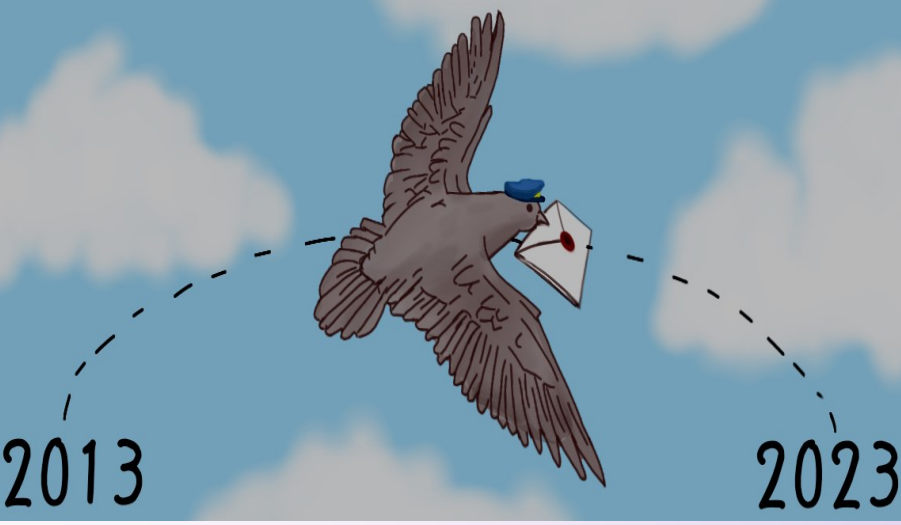

İzlemek isterseniz Bobby Fischer üzerine iyi bir belgesel :

"Bobby Fischer Against the World"

ELİF NAZ CANBABA

2013-2014 eğitim ve öğretim yılında okulumuzdan mezun olan öğrencimiz Gilman Gümüş'ün 10 sene önce yazdığı "2023 Türkiye'sine Selam!" yazısını bu seneki sayımızda yani 2023 yılında paylaşmayı uygun gördük. Umutla dolu öğrencimizin beklentilerinin ne kadarının karşılandığını siz okurlarımızın değerlendirmesine bırakıyoruz.

Tül perdeler ardından selamlıyorum geleceği, güze uzanmış salkımlar tadında, iki dudağım arasında kucak dolusu sevgiler getirdim yarınlara, bugünlerinden.

Güneş, bir gövde sıcaklığıyla sarılıyor gözlerimizin sürgün veren sonsuzluğuna. Deniz, umutla el ele ürkek kuşlar gibi kıpır kıpır ayaklanıyor ve çatırdatıyor bir sürü taşın arasından sükûneti beyaz-

lığın. Bu kuşkusuz beyazlık içinde, ince bir ezgiyle uyanırken yeryüzü, güneşle yelin avuçlarında soluklanıyor soğuk suları dağ başlarının. İşte yeni bir güne uyandık bugün. Sıyrıldığımız çocukluk kabuğundan ötede, kuşkunun geri kalan yüzünü çağıran ve utanır gibi başını kaldıran bir heyecanla binlerce ağaçta özümleli bir ay taşı gibi uzak rüzgarlardan inip suya yıkadık bugün de uykumuzu.

Israrla ruha yapışıp çınlayan bir ilkbahar güneşi var. Ben bu satırları yazarken geleceğin yaşam taşan insanlarına, geleceğin Türkiye'sine, 2023'üne milli ve manevi değerlerimizin 100. yılına demokratik ve laik cumhuriyetimizin.

Boynun gölgesindeki çıplak kemikler gibi biçimlenmeden aydınlığın ellerinde, yürek dağılayan parçalanmış bir bakır ay gibi, bir gecelik mesafeden atılıp kollarına yalnızlığın, birer yaprağın aslında her birimiz dokunulmamış rüzgarlara yitecek olan.

Damlayan gözyaşlarının sesi büyüyor ve sınırsızlaşıyor maskeler, düşünceler, kopuk parmaklar gibi ve çığlık çığlığa anılar. Gelecek yıllar çıkarıp güneşi ceplerinden çaresiz bıraksın istiyorum geceyi. Dağılan bir kayığın fırtına ertesi kıyıdaki izdüşümü gibi. Kırsın istiyorum ak mermer direncinde önyargıları birer birer.

Daha aydınlık, daha fazla umut yüklü baharlar istiyorum geleceğin henüz filizlenmemiş yeşilinden. Yılların satırları arasında geleceğe koşmak istiyorum kucağımda dünyaların türküsü ve sarılmak istiyorum fesleğen kokusuna zamanın.

Daha çok sevmek istiyorum, saha çok dayanışma, daha çok birlik, beraberlik...Saksılara konmuş minik efsaneler gibi, sönmüş kraterler üzerinde capcanlı hikayeler kurmak istiyorum.

Sivriken elmacık kemikleri ve çekik gözleriyle, çocukluğumun cebinde unutulmuş tüm yarım kalmışlığı tamamlamak istiyorum. Yağmurların kapısında nöbet tuttuğu, yaşam çarpımlı duvarlar büyütme istiyorum içimin bilinmezliğine. Unutulmuş büyük antolojisine armağan etmek istiyorum yanık yağmurlarını kum dilinin. Yeter ki aynalarda taranmasın yalnızlık, habersizken birikmiş özlemlerden, yazgılarımızdan sıkışıp kalmamasın teri kurmuş çırpınışlarımızın.

Umut dolu gözler büyütelim istiyorum geleceğe, ellerimizde çorak ve yenilmiş karanlıklarımızın külleri, ellerimizde kardeşliğin sıcak nefesi el ele yürüyelim istiyorum geleceğin sonsuz parıltısına. 2023'te ülke ve ulus bütünlüğünü sağlam temellere oturtmuş bir Türkiye istiyorum.

Kardeşliğin, dayanışmanın ve tüm güzelliklerin insanlarımıza ne kadar yakıştığını görmek istiyorum.
Sorunlar değil çözümler üretilsin istiyorum.

Taşlarda izini okuduğumuz gecelere uzanıp yalnızlığın alevini yaşama sevinciyle dağıtmak istiyorum ve çıkmak istiyorum uygarlığın tunç merdivenlerini, batık bir gemi yanından ayrılan kandiller gibi yepyeni umutlarla.

Eşit haklarla kimsenin kimseye etnik, düşünsel, dinsel baskı kurmadığı, yenilikçi modern anlayışıyla kardeşliği yaşatan insanlar görmek istiyorum 2023'te.

100 yılın getirdiği bir iklimde daha coşkulu kutlamak istiyorum cumhuriyeti. 100 yıl 1000 yıl ve daha binlerce yıl yaşatmak istiyorum onu, yıllanan bakışların dipsizliğinde.

Özgür bir ülke, özgür insanlar, umuda çağrılı adımlar görmek istiyorum geleceğin Türkiye'sinde.
Hasadı bol acıları dindirmek istiyorum. Tükensin istiyorum karantina çarpıları kapılar üzerinde.

Bizler hep aydınlığın cebinde bıraktık umutlarımızı ikindisine koşarken akşamın. Yıllar geçerken kum tanelerinin aceleciliğiyle avuçlarımız arasından kâğıtlar eskittik yabancılaşan yüzlere. Hesapsız ayrılıklar nasırlaşan itiraflarımızla bize bahsedilen yaşamda yolun sonuna bağladık mutluluklarımızı, sınırladık kendiliğimizi mükemmelliğe adanmış tüm silüetlerde.

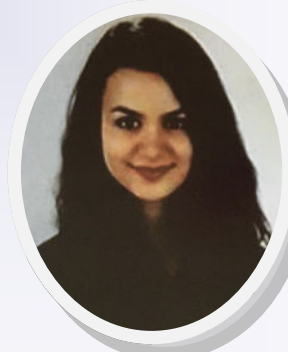
Zamanı yineleyen cümlelerde uzakta kurduk kimsesiz hayallerimizi ve unuttuk zamansızlığını uzayıp giden gölgelerin. İşte gölgeler var ellerimizde, soluksuz bir sokak lambası altında soluklanıyoruz, eteklerimizi savura savura tükettiğimiz keşkelerimizle.

Bir son bulsun bu kalabalıklar arasında yalnızlığımız, yeşile çalsın türkülerin gözleri eşli radyolarda ve kaygıların alacası, ayazı avuçlayan camın buğusuna kundaklansın gecenin ortasında, usulca alıp giderken başını.

Karanlığın korsan şarkıları çalmasın ansızın susuşunda kuşların. Yalnızlık uğuldamasın kum taneleri-
ni serperек ıssız bir rüzgar gibi, tenlerimize. Hayallerdeki gerçek bilinmeyi hecelesin körpe çocuk dilin-
de, tutar gibi ellerinden havayı yalayan damlaların.

Umud geleceğin saçlarına kurulsun yüzündeki ay ışığını
çalarak tüm aşkların, içimize doğursun ne varsa yarınlara dair.
Düşecekken koşmak var yele savurur gibi harmanı, gidecekken
dönmek var kanat çırpır gibi yaşanmışlık-
lara.

**Sevgili 2023! Yoksun ama
olacaksın, bir adın olacak, bir kimliğin
ister istemez. Binlerce umuda
bağladığımız geleceğimiz olacak,
çılgık çılgıla boy veren düş kuyusu-
nun dibinden.**

GILMAN GÜMÜŞ

Okulumuzu daha iyi tanımak ve tanıtmak adına öğretmenlerimize birkaç soru sorduk. Öncelikle bu güzel yanıtlar için öğretmenlerine çok teşekkür ediyoruz. Bize vermiş oldukları yanıtlardan bazılarını sizler için derledik.

Bu okula gelen bir öğrenci ne beklemeli, niye tercih etmeli?

Beklenti oluşturmayayım ama başka nereyi tercih edecek, en güzel tercihi olur. **Hakan AYIRKAN**

Uzaya öğrenci göndermiyoruz. Herkes doktor olmuyor. Sakin olun! **Şehnaz YILMAZ**

Çubukta waffle beklemesin yeter. **Hasan ÖZGER**

Samimiyet, içtenlik, güler yüz. Başarıyı yakalamak için. **Zühtü YILDIZ**

İyi bir eğitim ve sosyal-kültürel etkinlikler. Okuldan kaçmak kolay mı zor mu bakılarak tercih edilmeli. **Ümmü EMİNOĞLU**

Okulumuzu tanımlayan en güzel sözcük nedir?

Freedom **Yüxel GÜLEÇ**

Samimiyet. **Şehnaz YILMAZ**

Öğrenci. ***Macit EKREN**

Sıfır gürültü (diğer okullara nazaran) **Derya ÇAKAR AKGÜN**

Test ve tost öğrencileri.

Öğretmen ve öğrencilerin "ben bilirim" havası. **Ferdi GÜZEL**

Zilin olmaması. **Derya ÇAKAR AKGÜN**

Yusuf Kemalettin Perin Fen lisesini özel kılan şeyler nelerdir?

Zilsiz okul olması (zilli okul olmaması), hayvanat bahçemizin olması. **Asiye ÖZCAN**

Her kurumun kendi özerk yapısı vardır. Buranın da, aile olmanın kurum kültürünün de yeri olduğunu düşünüyorum. **Ümmü EMİNOĞLU**

Farkımız renklerimiz, duruşumuz ve dilden dile dolaşmamız. Çok farklıyız çok, gel de gör. **Hakan AYIRKAN**

Öğretmen ve öğrencilerin "ben bilirim" havası. **Ferdi GÜZEL**

Bergama'da tek. **Macit EKREN**

Kıskanılan okul. Meyve veren ağaç taşlanır. **Ümmü EMİNOĞLU**

Okulumuz öğrencilerini hangi sözcüklerle tanımlarsınız?

Akıllı Bıdık. **Macit EKREN**

Geleceğin yöneticileri. **Yüxel GÜLEÇ**

Test canavarları, çalışkan kuzularım. **Hakan AYIRKAN**

Milka'nın mor inekleri! **Ferdi GÜZEL**

Çok şekerler. **Şehnaz YILMAZ**

Ulaşılması zor, renkli simalar. **Murat YAVUZ**

Ekleme istediğiniz herhangi bir şey var mı?

Hayatı tanımak ve öğrenmek için çaba gösterelim. **Ümmü EMİNOĞLU**

Burası kurabiye gezegeni burada her şey çok farklı! **YKPFL ÖĞRETMENLERİ**

Kurabiye Gezegeni ekibi olarak beğendiğimiz kitap ,şiir, film ve aforizmalardan alıntıları sizlerle paylaşmak istedik umarız okuduğunuz bir alıntı size anlamlı gelir ve o eseri yaşamınıza katarsınız.

İnsanlar birbirlerini tanımanın ne kadar güç olduğunu bildikleri için bu zahmetli işe teşebbüs etmektense, körler gibi rastgele dolaşmayı ve ancak çarpıştıkça birbirlerinin mevcudiyetinden haberdar olmayı tercih ediyor.

Sabahattin Ali-Kürk Mantolu Madonna

I saw the best minds of my generation destroyed by madness, starving hysterical naked, dragging themselves through the negro streets at dawn looking for an angry fix angelheaded hipsters burning for the ancient heavenly connection to the starry dynamo in the machinery of the night. **Allen Ginsberg, Howl.**

Ruhum, o hırçın yüzün neden şimdi donuk, mat?

Parlatırken hirsini Umut mahmuzlarıyla,

Artık terk etti seni! Yat, uyu hayasızca,

Sürekli tökezleyen canı çıkmış yaşlı at.

Katlan kalbim, boyun eğ; hayvanca uykuna yat.

Sen, yenik, bitkin düşmüş yüreğim, artık sana

Aşkta ne hırçınlıklar kaldı, ne de eski tat;

Elveda saksafonlar, hoşça kal içli fiüt!

Arzular! Aldırmayın bu somurtkan insana!

O eski kokular yok güzelim ilkbaharda!

Zaman bitirir beni her dakika, her saat,

Bir gövde kazık gibi nasıl donarsa karla;

Bakıyorum tepeden şu yuvarlak dünyaya,

Siğinacak kulübe kalmadı artık. Heyhat!

Ey çığ yıkıl üstüme, beni de kendine kat!

Charles Baudelaire- Hiçliğin Tadı

...ama, diyordu kendi kendine, haberli veya habersiz olmaları değil asıl sorun; asıl sorun, insanın habersiz olduğu için masum sayılıp sayılamayacağı. tahta çıkmış bir budala sırf budala olduğu için bütün sorumluluklarından arınmış mı demekti?

" bilmiyordum! ben inananlardanım! " sözlerinin ta kendisi değil midir onarılması imkansız suçun temelinde yatan?

Milan Kundera -Varolmanın Dayanılmaz Hafifliği

O zamana kadar duygularımın çarpa çarpa köreldiği bu mermer duygusuzluğunu, bir süre sonra başka yerde de olduğu gibi, orada anladım; hep böyle mi olacak, diyordum kendi kendime; kaçınılması imkânsız bir etki altında gibiydim; geçmiş günlerimin uğursuz olayları, tatmış olduğum bu bütünüyle kişisel olan zevklerle çatışıyordu.

Vadideki Zambak- Balzac

Sonbahar geldi hüzün

Kış geldi kara hüzün

Ey en akıllı kişisi dünyanın

Bazen yaz ortasında gündüzün

Sevgim acıyor

Kimi sevsem

Kim beni sevse

Turgut Uyar – Acıyor

Yaşanmış günler yaşanacak günlerin içinde erir, saatlerin günün içinde, haftaların ayların içinde eridiği gibi. Harcanmış günlerden insana kalan yalnızca yaşadıklarıdır. Bu yaşadıkları kayda değerse onun ruhunda, belleğinde unutulmaz izler bırakır. Günler aynı tonda geçiyorsa hayat çekilmez olmaya başlayacaktır. **Jack London-Martin Eden**

Bir akıl çağının kâfirliği. Doğruyu görür ve onaylar, ama yanlışı yaparım. **George Orwell**

“Afganistan’da çocuk çok ama çocukluk yok.”

Dünya’da öyle değil mi? İnsan çok ama “insanlık” yok. **Khaled Hosseini-Uçurtma Avcısı**

Dört sene diye başladığımız, en güzel yıllarımızı geçireceğimizi sandığımız lise hayatımıza virüsün girmesiyle birlikte en az okula giderek mezun olan öğrenciler olduk. İki hafta diye başladığımız tatilimizin bir buçuk yıl sürmesiyle kendimizi 11.sınıfta bulmamız bir oldu. Kaybettiğimiz bu zamanı nasıl telafi edeceğimizi bilmezken birbirimize ve aslında okula, sosyallığe ne kadar ihtiyacımız olduğunu kötü şekilde tecrübe ettik.

Ümmü Hoca'mızın her fırsatta birlikte vakit geçirmemiz için yaptığı etkinliklerle, Kara Murat'ın sınıfa kayyum başkanı atamasıyla, Macit Hoca'mızın yaz kış pencereyi kapattırmasıyla yeri gelince üşüyerek yeri gelince spor yaptırarak ders işlemesiyle, Hasan Hoca'nın "Bu tahtada kalibrasyon sorunu var!" deyişleriyle iki senenin nasıl geçtiğini anlayamadık.

Lise hayatı hepimizin aklında dostluklarla, acı tatlı hatıralarla ufak tefek atışmalarla, öğle yemeğine erken çıkmak için yaptığımız ısrarlarla kalacak. Mesela başkanımızın sınıfa çay poşetleri atması, sınıfımızdaki aynanın şakalaşmanın kurbanı olması, yetenekli arkadaşlarımızın müzik resitalleri, gönüllü arkadaşlarımızın bahar şenliği düzenlemesi, bazılarının da okul dergimize yeni bir sayı eklemesi, münazarayı kazanan sınıf olmamızın kalbimizde hep yeri olacaktır.

Hepinize lise hayatımıza renk kattığınız, hayatımızın bir bölümünde eşlik ettiğiniz için teşekkür ederiz. Daha fazla uzatmadan son sözlerimize gelelim. Umarım hepiniz hayalini kurduğunuz hayatları yaşarsınız. En iyi yerlerde karşılaşmak dileğiyle...

YOLUNUZ AÇIK, ŞANSINIZ BOL OLSUN...

Hepsini beraber geçirememiş olsak da 4 yıl süren yolculuğun sonuna geldik. 12-B sınıfı olarak beraber geçirdiğimiz bu yılların kıymeti paha biçilemez. Pandemide yatakta dinlediğimiz o dersleri, yemekhane sıralarında bekleyişlerimizi, İstanbul gezimiz, konferans salonuna çıkarken ne zaman bitecek bu sınavlar dememizi ve daha neler neler...Sonunda bitti, bu koca yolculuğun sonuna geldik. Lise yılları hep çok güzel ve keyifli geçti ve bu zamanlarımızı hep özleyeceğiz. Umarım bu yolculuğun sonu daha güzel yolculuklara açılır.

Bu serüvende Nevzat Hoca'nın soğuk esprilerini, Şuayip Hoca'nın derse geç kaldığında bize çay ısmarlayışını, Ali Hoca'nın köftelerini, Ümmü Hoca'nın "Anladınız mı?" diye sorduğunda anladık dememiz gerektiğini bildiğimizi hep özleyeceğiz. Müdürümüz Sami Hoca'nın da dediği gibi durduramayacağımız ve nasıl geçtiğini anlayamayacağımız tek şeyin zaman olduğu ve bize ayrılan vaktin sonuna geldiğini anladık. Bu yolculukta bizim hep yanımızda olan ve bizim iyiliğimiz için her şeyi yapan başta Murat Karahasanoğlu ve Ali İnce olmak üzere tüm öğretmenlerimize teşekkür ederiz.

Gelecekteki hayallerimize bizi bir adım daha yaklaştırdığı için YKP Fen Lisesi'ne de teşekkürler...Bize kazandırdıklarınızı asla unutmayacağız.
Elveda YKP Fen Lisesi...

Bu sadece bir son değil, bir başlangıç aynı zamanda. Bu başlangıçta birçok farklı yola girdik. Hangi yolu seçersek seçelim birlikte ilerledik. Birbirimize yabancılık çekerek başladığımız bu yolculukta iyisiyle kötüsüyle bir sürü anı edindik ve 12-C olduk.

Bu yolda bize eşlik eden bir sürü öğretmenimiz oldu. Biraz da onlardan bahsetmek istiyoruz. Başta sınıf öğretmenimiz olan Nevzat Hoca'nın hem güldüren hem düşündüren esprilerini, Şehnaz Hoca'nın her zaman kolay olduğunu iddia ettiği kimya sınavlarını, her koşulda arkamızda duran Yüksel Hoca'yı, Kara Murat'ın zaman zaman ciddi zaman zaman eğlenceli geçen derslerini, Macit Hoca'nın hayran olduğun Japon bilim insanlarını, bizi öğle arasına erken salmayan Asiye Hoca'yı, Şuayip Hoca'nın son beş dakika serbest atış sorularını, Ümmü Hoca'nın quizlerini, Hakan Hoca'mızın komik hikayelerini Hasan Hoca'nın bıyıklı sorularını, Erdoğan Hoca'nın doğru telaffuz çalışmalarını çok özleyeceğiz.

Her yıl düzenlenen voleybol maçlarını, okul gezilerimizi, bahar şenliğimizi, arkadaşlarımızla yaptığımız sonu gelmeyen sohbetlerimizi, yenmeyen yemekhane yemeklerimizi unutmayacağız.

Taze kurabiyeler olarak başladığımız bu yolda artık bayat kurabiyeleriz. Şu an vedalaşmak üzücü olsa da hayatımızdaki bu yeni bölümün heyecanıyla doluyuz ve son olarak biz her zaman bu ailenin bir parçası olacağız. Burası Kurabiye Gezegeni dostum burada işler bambaşka. ELYEDA YKP FEN LİSESİ...

ÖYKÜ ÖZDEMİR
1128. SAYISAL
EGE ÜNİVERSİTESİ
TIP FAKÜLTESİ

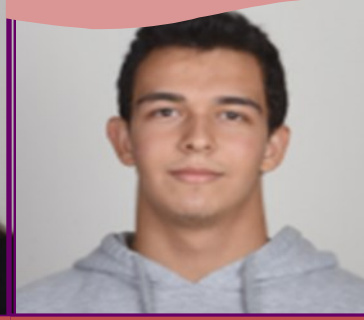
ÖYKÜ DEMİRHAN
2388.SAYISAL ODTÜ
ENDÜSTRİ
MÜHENDİSLİĞİ (İNG.)

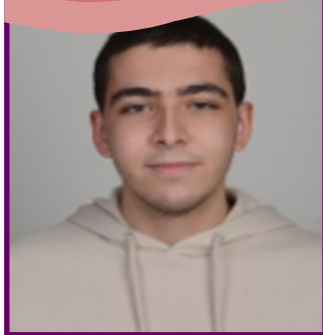
RANA UYSAL
3032. SAYISAL
EGE ÜNİVERSİTESİ
TIP FAKÜLTESİ

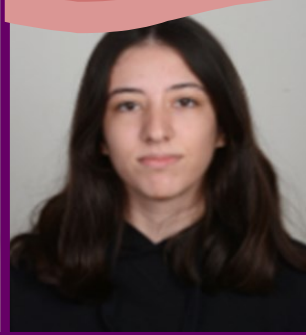
BURAK EMRE DOĞAN
4227. SAYISAL
KOÇ ÜNİVERSİTESİ
MAK. MÜH. (İNG.) BURSLU)
ANADOLU ÜRSİYERLİĞİ

KUBİLAY TUNAHAN
ÇAĞLAR
10.149. SAYISAL
KATİP ÇELEBİ
ÜNİVERSİTESİ

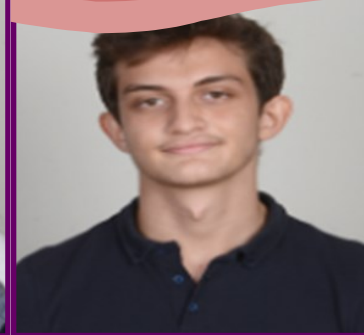
BEYZA BARIŞ
18,604. SAYISAL
DEMOKRASİ
ÜNİVERSİTESİ
TIP FAKÜLTESİ

NİSA NUR YÜCEEL
20.920. SAYISAL
UŞAK ÜNİVERSİTESİ
TIP FAKÜLTESİ

ENES ÇELİKCAN
21,238. SAYISAL
YILDIZ TEKNİK
ÜNİVERSİTESİ
MATEMATİK ÜHENDİSLİĞİ

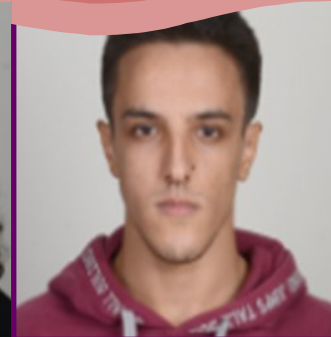
İREM YILDIZ
21,385. SAYISAL
İZMİR YÜKSEK TEKNOLOJİ
ENSTİTÜSÜ Moleküller
Biyoloji ve Genetik (İng.)

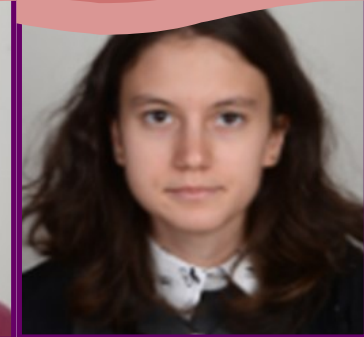
ELİF BALTA
26,024. SAYISAL
KARABÜK
ÜNİVERSİTESİ TIP

BAYRAM CAN TEBER
26,235. SAYISAL
KARABÜK ÜNİVERSİTESİ
TIP FAKÜLTESİ

RABİA ÖZKAN
26,343. SAYISAL KARABÜK
ÜNİVERSİTESİ TIP
FAKÜLTESİ

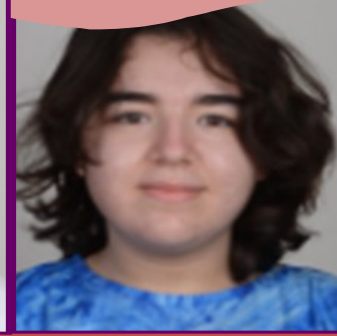
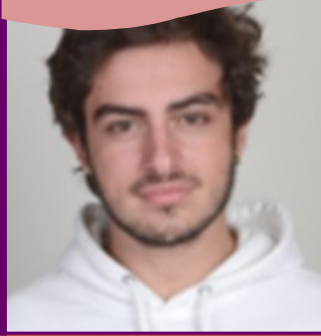
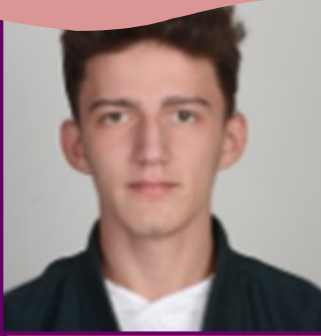
**“ÖĞRENCİLERİMİZİ TEBRİK EDER,
EMEĞİ GEÇEN HERKESE TEŞEKKÜR EDERİZ.”**

GÜLİN GÜZEL
30,519. SAYISAL
KATİP ÇELEBİ ÜNV.
DİŞ HEKİMLİĞİ FAK. İNG.)

BARIŞ EFE
37,794. SAYISAL
ABDULLAH GÜL ÜNV.
BİGİSAYAR MÜH.(İNG.)

GÖRKE GÖNLÜĞÜR
38,398. SAYISAL
İZMİR EKONOMİ ÜNV.
BİLGİSAYAR MÜH.
(İNG. %50)

YAĞMUR YALÇIN
43,981. SAYISAL
ODTÜ
GIDA MÜHENDİSLİĞİ
(İNG.)

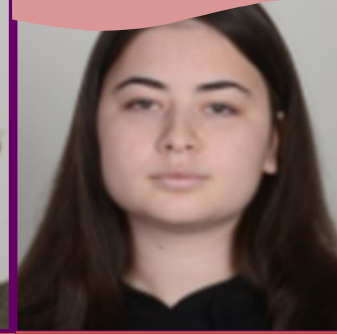
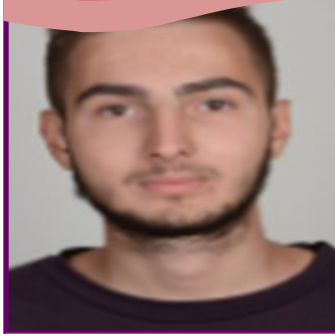

KAAN EGE SOYLU
50,358. SAYISAL
İZMİR EKONOMİ ÜNV.
BİLGİSAYAR MÜH.
(İNG. %50)

YİĞİTHAN KAÇARER
52,471. SAYISAL
DOKUZ EYLÜL
ÜNİVERSİTESİ
ENDÜSTRİ MÜH.

İBRAHİM ENES MERGEN
66,450. SAYISAL
BALIKESİR ÜNV.
BİLGİSAYAR MÜH.

GAMZE MERT
71,913. SAYISAL
DOĞU AKDENİZ ÜNV.
ECZACILIK FAK.
(İNG. %50)

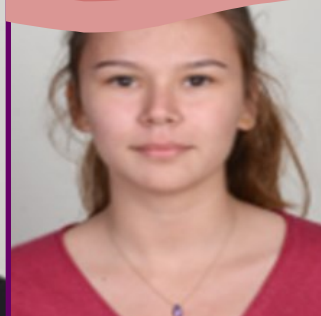
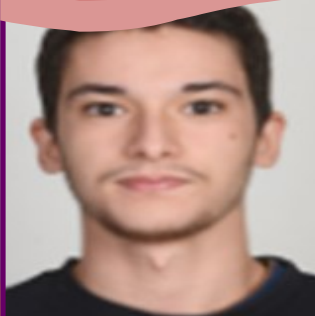
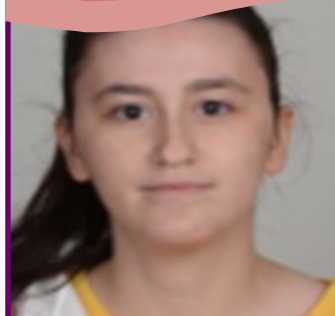

TUĞÇE DİRİK
85,783. SAYISAL
DOKUZ EYLÜL ÜNİV.
HEMŞİRELİK

TOPRAK YILDIRIM
112,685. SAYISAL
DEMOKRASİ ÜNV.
ELK. ELEKTR.

SERRA ILGIN YAVUZ
139,805. SAYISAL
CELAL BAYAR ÜNV.
ENDÜSTRİ MÜH. (İ.Ö.)

KORAY EMRE
379,204. SAYISAL
SİVAS CUMHURİYET
ÜNV. BİLGİ SİSTEMLERİ VE
TEKNOLOJİLERİ

**“ÖĞRENCİLERİMİZİ TEBRİK EDER,
EMEĞİ GEÇEN HERKESE TEŞEKKÜR EDERİZ.”**

EMRE CAN
6757. EŞİT AĞIRLIK
KOÇ ÜNV.
İŞLETME (ÜCRETLİ)
ANADOLU BURSIYERLİĞİ

HASAN GÜVEN
6973. EŞİT AĞIRLIK
DOKUZ EYLÜL
ÜNİVERSİTESİ
HUKUK FAKÜLTESİ

ÇİÇEK ERTUĞRUL
14,673. DİL
BİLKENT ÜNİVERSİTESİ
İNGİLİZ DİLİ EDB. (%50)

**KAZANILAN
BÖLÜMLER**

*11 TIP

*4 DİŞ HEKİMLİĞİ

*28 MÜHENDİSLİK

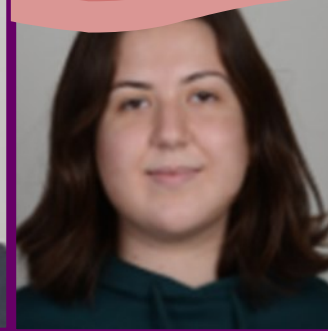
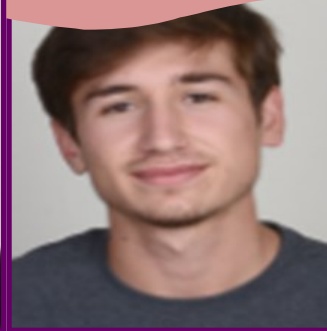
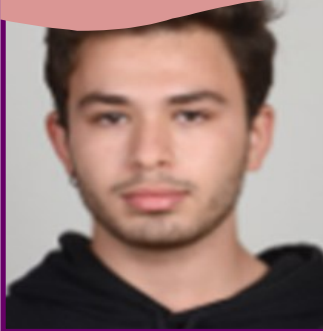
*2 ECZACILIK

*2 ÖĞRETMENLİK

***1 MATEMATİK
MÜHENDİSLİK**

***1 GENETİK
MÜHENDİSLİK**

*1 İŞLETME

MEZUN ÖĞRENCİLERİMİZ

ELİF KARACA	UŞAK ÜNİVERSİTESİ	TIP FAKÜLTESİ
RUMEYSA PAKSOY	BİLECİK ÜNİVERSİTESİ	TIP FAKÜLTESİ
MUHAMMET YEŞİLBURSA	HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ	MAKİNE MÜHENDİSLİĞİ
FURKAN GÜRKAN	GALATARASAY ÜNİVERSİTESİ	MATEMATİK
BARKIN YILDIZ	YAŞAR ÜNİVERSİTESİ	ELK. ELEKTRONİK MÜH.
EMİRHAN HOLPA	DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ	DİŞ HEKİMLİĞİ
GÜLÇEM ÖZCAN	ANKARA ÜNİVERSİTESİ	DİŞ HEKİMLİĞİ
ÖZGE NUR DAYANIKLI	İSTANBUL SAĞLIK BİLİMLERİ	DİŞ HEKİMLİĞİ
KERİMCAN DÜZTAŞ	İZMİR YÜKSEK TEKNOLOJİ	KİMYA MÜHENDİSLİĞİ
HÜSEYİN ÖZYİĞİT	YILDIZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ	KONTROL VE OTOMASYON
ECE ASLAN	PAMUKKALE ÜNİVERSİTESİ	MATEMATİK ÖĞRETMENLİĞİ
SILA DAŞDEMİR	DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ	İLKÖĞRETİM MAT. ÖĞRETMENLİĞİ
ASİL SÖYÜLMEZ	ANKARA MEDİPOL ÜNV.	ECZACILIK
BATUHAN MERT	ALTINBAŞ ÜNİVERSİTESİ	ELK. ELEKTRONİK MÜHENDİSLİĞİ
EMİNE ELİF KAHRAMAN	BAHÇEŞEHİR ÜNİVERSİTESİ	ENDÜSTRİ MÜH.
ERCAN ÖZCAN	ODTÜ	ENDÜSTRİYEL TASARIM
MISRA ŞAHİN	YILDIZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ	MATEMATİK MÜHENDİSLİĞİ
BURAK ÇOLAK	İNÖNÜ ÜNİVERSİTESİ	YAZILIM MÜHENDİSLİĞİ
EREN TEZELLİ	DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ	MAKİNE MÜHENDİSLİĞİ
ALPEREN KIRANTA	ESKİŞEHİR TEK. ÜNİVERSİTESİ	ELEKTRİK ELEKTRONİK MÜH.
MISRA KAYA-	ADNAN MENDERES ÜNİVERSİTESİ	ELK. ELEKTRONİK MÜH.
SILA ÖZER	SÜLEYMAN DEMİREL ÜNV.	ENDÜSTRİ MÜHENDİSLİĞİ
SEMANUR YILMAZ	BAKIRÇAY ÜNİVERSİTESİ	ELEKTRİKELEKTRONİK MÜH.
ALPER DEVELİ	MERSİN ÜNİVERSİTESİ	ELEKTRİK ELEKTRONİK
HELİN TURGUNER	DOKUZ EYLÜL ÜNİVERSİTESİ	MAKİNE MÜHENDİSLİĞİ

**“ÖĞRENCİLERİMİZİ TEBRİK EDER,
EMEĞİ GEÇEN HERKESE TEŞEKKÜR EDERİZ.”**